

การตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ

มิถุนายน 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
มิถุนายน 2559

วัชรการณ์ ด่านกุล. (2559). การตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อ.ดร.ศุภินญา ญาณสมบุญ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ณ ตลาดเทวราช จำนวน 236 คน ตลาดประชานิเวศน์ จำนวน 82 คน และตลาดสิงหา จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้เพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าที (Independent Sample t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และ จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู ที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการวางแผนการเงินของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยและการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

BANGKOK MARKET VERDOR'S DECISION MAKING FOR SAVING MONEY THROUGH THE
NATIONAL SAVING FUND

AN ABSTRACT
BY
WATCHARAKARN DANKUL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Management
At Srinakharinwirot University

June 2016

Watcharakarn Dankul. (2016). *Bangkok Market Vendor's Decision Making For Saving Money Through The National Saving Fund*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate school, Srinakarinwiroj University. Project Advisor : Dr.Supinya Yansomboon

This research aims to study Bangkok Market Vendor's Decision Making For Saving Money Through The National Saving Fund. The sample of this research are Bangkok Market Venders: 234 Devarad market vender, 82 Prachaniwet market venders, and 23 Singha market venders. Questionnaire was used as the instrument for data collection. Statistics for data analysis are percentage, mean and standard deviation, Independent Sample t-test, One-Way Analysis of Variance and test of association by using Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The research results were as follows. Bangkok Market Vendors of different ages make different decisions about saving money through The National Saving Fund at the statistical significant level of 0.05. Different education levels have different decision making influence at the statistical significant level of 0.05. Marriage status have different effecton decision making at the statistical significant level of 0.05. The number of family members have effecton decision making at the statistical significant level of 0.05. Financial planning has a relationship with decision making for saving money through The National Saving Fund at the statistical significance level of 0.05. Government public relations has a relationship decision making for saving money throughThe National Saving Fund at the statistical significance level of 0.05

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี เนื่องจากความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่งจาก อ.ดร.ศุภินญา ญาณสมบุญณ์ ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ากรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์เป็นอย่างดี นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งเสร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณในความอนุเคราะห์ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยดา สมบัติวัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต และ อ.สันติ เต็มประเสริฐสกุล กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยน้อมบูชาพระคุณ บิดา มารดา ตลอดจนบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมาจนกระทั่งประสบความสำเร็จในวันนี้

วัชรการณ ด่านกุล

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	Error! Bookmark not defined.
ภูมิหลัง.....	Error! Bookmark not defined.
จุดมุ่งหมายของงานวิจัย	Error! Bookmark not defined.
ความสำคัญของงานวิจัย	Error! Bookmark not defined.
ขอบเขตการวิจัย.....	Error! Bookmark not defined.
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	Error! Bookmark not defined.
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	Error! Bookmark not defined.
กรอบแนวคิดในการวิจัย	Error! Bookmark not defined.
สมมติฐานงานวิจัย	Error! Bookmark not defined.
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	Error! Bookmark not defined.
แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ.....	Error! Bookmark not defined.
แนวคิดการวางแผนการเงิน.....	Error! Bookmark not defined.
ทฤษฎีการตัดสินใจ.....	Error! Bookmark not defined.
ทฤษฎีการประชาสัมพันธ์.....	Error! Bookmark not defined.
แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการภาครัฐ.....	Error! Bookmark not defined.
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	Error! Bookmark not defined.
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	Error! Bookmark not defined.
การกำหนดประชากรและการเลือกสุ่มตัวอย่าง	Error! Bookmark not defined.
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	Error! Bookmark not defined.
การเก็บรวบรวมข้อมูล	Error! Bookmark not defined.

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

3 (ต่อ)

การจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	Error! Bookmark not defined.
สถิติที่ใช้	Error! Bookmark not defined.

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	Error! Bookmark not defined.
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	Error! Bookmark not defined.
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....	Error! Bookmark not defined.
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	Error! Bookmark not defined.

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของงานวิจัย	Error! Bookmark not defined.
ความสำคัญของงานวิจัย	Error! Bookmark not defined.
สมมติฐานงานวิจัย	Error! Bookmark not defined.
ขอบเขตการวิจัย.....	Error! Bookmark not defined.
การเก็บรวบรวมข้อมูล	Error! Bookmark not defined.
การจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	Error! Bookmark not defined.
สรุปผลการวิจัย	Error! Bookmark not defined.
อภิปรายผลการวิจัย	Error! Bookmark not defined.
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	Error! Bookmark not defined.
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป	Error! Bookmark not defined.

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	Error! Bookmark not defined.
ภาคผนวก	Error! Bookmark not defined.
ภาคผนวก ก	Error! Bookmark not defined.
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	Error! Bookmark not defined.
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	Error! Bookmark not defined.
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	Error! Bookmark not defined.

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 อัตราเงินฝากเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 2 ตลาดในความดูแลรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร..... Error! Bookmark not defined.
- 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้า
ในตลาดและแผงลอย Error! Bookmark not defined.
- 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติการการวางแผนการเงินของ
ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย .. Error! Bookmark not defined.
- 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ
Error! Bookmark not defined.
- 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกใน
การเข้าถึง บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับในการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุน
การออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 8 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามเพศ Error! Bookmark not defined.
- 9 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามอายุ Error! Bookmark not defined.
- 10 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับการตัดสินใจออมเงินผ่าน
กองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 11 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามสถานภาพ Error! Bookmark not defined.
- 12 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพกับการตัดสินใจออมเงินผ่าน
กองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 13 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามระดับการศึกษา Error! Bookmark not defined.

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 14 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนก ตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อวัน..... Error! Bookmark not defined.
- 15 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู Error! Bookmark not defined.
- 16 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 17 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามการถือครองทรัพย์สิน Error! Bookmark not defined.
- 18 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนการเงินกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 19 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 20 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.
- 21 แสดงสรุปปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลให้มีการออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติที่แตกต่างกัน Error! Bookmark not defined.
- 22 แสดงสรุปปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ Error! Bookmark not defined.

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงอัตราเงินดอกเบี้ยแบบทบต้น.....

Error! Bookmark not defined.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร อัตราการเกิดที่ลดลง ทำให้แนวโน้มสัดส่วนของคนสูงอายุในอนาคตมากกว่าคนวัยทำงาน(กองทุนสำรองเลี้ยงชีพไทย 2553) และการศึกษาเรื่องผู้สูงอายุในประเทศไทย: แนวโน้ม คุณลักษณะและปัญหาของกระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย (2558) สะท้อนปัญหาประชากรสูงอายุในประเทศไทย ที่ยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ และในกลุ่มประชากรที่อายุนั้นมีถึงครึ่งหนึ่งที่มีรายได้ไม่พอเพียงกับค่าใช้จ่าย ประกอบกับการศึกษาของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สุวัฒนา ศรีภิรมย์ และคณะ 2551) ที่พบว่า ประชากรไทยประมาณ 23 ล้านคน หรือ 2 ใน 3 ของแรงงานประชากรไทยทั้งหมด จำนวน 35 ล้านคน มีผู้ทำงานในภาคแรงงานนอกระบบที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระ ไม่มีนายจ้าง ไม่มีสถานประกอบการที่จดทะเบียน ทำให้ผู้ทำงานนอกระบบเหล่านี้ไม่สามารถเข้าถึงระบบการออมที่พอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิพรรณ ประจวบเหมาะ(2553)ที่พบว่าประชากรไทยมีการเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจในสัดส่วนที่ค่อนข้างต่ำ และส่งผลต่อความมั่นคงด้านเศรษฐกิจและการดูแลในอนาคต จากปัญหาดังกล่าว ภาครัฐจึงตระหนักว่า หากประชากรไทยไม่มีการเตรียมความพร้อมด้านการเงินส่วนบุคคลอย่างพอเพียงอาจเป็นปัญหาที่ภาครัฐจะต้องเข้าไปดูแล ในขณะที่ภาครัฐเองก็มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณดังนั้นภาครัฐจึงมีนโยบายการจัดสรรการออมในช่วงที่ประชากรยังอยู่ในวัยแรงงานและมีรายได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ โดยจัดให้มีทั้งการออมภาคบังคับ ได้แก่ กองทุนประกันสังคมและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และการออมภาคสมัครใจ ได้แก่ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แต่ปัญหาที่พบคือประชาชนมีการวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณที่ช้าเกินไป ทำให้มีปัญหาเงินออมไม่เพียงพอสำหรับการใช้ชีวิตในช่วงเกษียณอายุ

ในขณะที่การลงทุนเพื่อวัยเกษียณผู้ลงทุนส่วนใหญ่ยังคงนิยมใช้การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น เงินฝากธนาคาร พันธบัตรรัฐบาล แต่ไม่นิยมลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง เพราะต้องการที่จะรักษาเงินต้นไว้อย่างปลอดภัยทำให้ผู้ลงทุนได้ผลตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำ และยิ่งไปกว่านั้นผลกระทบจากอัตราเงินเฟ้อระยะยาวทำให้ผลตอบแทนเหล่านี้ไม่มีความคุ้มค่าที่จะลงทุน โดยจากผลการวิจัยของฉัตรชัย สิริเทวัญกุล (2557)พบว่าการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความผันผวนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นนั้นจะส่งผลต่อเป้าหมายในการวางแผนเพื่อวัยเกษียณอายุให้มีโอกาสสำเร็จสูงขึ้น แต่โอกาสที่สูงขึ้นนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับทางเลือกการลงทุนเพียงอย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับ

ระยะเวลาในการลงทุน ช่วงเวลาที่จะดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุ และอัตราการลงทุนอีกด้วย ส่วน
สุภาภรณ์ คำเรืองฤทธิ์ (2557) พบว่า ผู้ที่มีอายุ 50-59 ปีมีการเตรียมตัวด้านการเศรษฐกิจเพื่อวัย
สูงอายุด้วยตนเองอยู่ในระดับต่ำโดยปัจจัยด้านความรู้มีอิทธิพลในการทำนายการเตรียมความพร้อม
เพื่อวัยสูงอายุได้มากกว่าปัจจัยด้านทักษะและความสามารถในการทำงานและปัจจัยด้านสุขภาพ
นอกจากนี้สุภาภรณ์ คำเรืองฤทธิ์ ยังพบว่าปัจจัยด้านนโยบายสาธารณะจากภาครัฐทั้งในระดับท้องถิ่น
หรือระดับประเทศนั้นมีผลกระทบต่อบุคคลในการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยสูงอายุทั้งทางตรงและ
ทางอ้อม ซึ่งรวมการเข้าถึงความรู้และบริการต่างๆจากภาครัฐอีกด้วย

สำหรับผู้ที่มีอาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานประจำจะมีการออมภาคบังคับไว้เพื่อป้องกัน
ความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการออมที่ไม่เพียงพอสำหรับวัยเกษียณอายุ เช่น กองทุนกองทุนบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการกองทุนประกันสังคม แต่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระไม่มีการออมภาคบังคับ จะมีเพียง
การออมภาคสมัครใจซึ่งถ้าบุคคลไม่ได้ให้ความสนใจหรือวางแผนการออมไว้ก็อาจจะประสบปัญหา
เงินออมไม่เพียงพอสำหรับใช้ชีวิตวัยเกษียณอายุ รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงปัญหาข้อนี้จึงได้จัดให้มีการ
จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติพ.ศ.2554 ขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยตราพระราชบัญญัติกองทุน
การออมแห่งชาติ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ที่เริ่มให้
ประชาชนผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เข้าสมัครเป็นสมาชิกกองทุนฯ ได้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2558
ทั้งนี้คำสัมภาษณ์ของนายสมพร จิตเป็นธม เลขาธิการกองทุนการออมแห่งชาติจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
ฉบับวันที่ 22 กันยายน 2558 พบว่าผู้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีจำนวนมากถึง
280,000 คน (คอลัมน์ เศรษฐกิจ 2558) โดยผู้ประกอบการอาชีพอิสระได้ให้ความสนใจในการเป็นสมาชิก
กองทุนการออมแห่งชาติอย่างมากทำให้มีการคาดการณ์ว่าภายในสิ้นปี พ.ศ.2558 นี้จะมีผู้เป็นสมาชิก
กองทุนการออมแห่งชาติประมาณ 600,000 คน โดยในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่เป็นกลุ่มผู้
จำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยนั้น เป็นกลุ่มที่สมัครเป็นสมาชิกกองทุนฯ จำนวนมากแต่ยังไม่มี
การวิจัยใดที่ศึกษาว่า ปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
ในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระกลุ่มใหญ่กลุ่มนี้ และจากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ
ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบ
อาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

จุดมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของ
ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณและการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการและการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ความสำคัญของงานวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้กองทุนการออมแห่งชาตินำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติเพิ่มมากขึ้น

2. เพื่อให้สถาบันการเงินที่มีความสนใจกลุ่มลูกค้าที่เป็นผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย นำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจต่อไป

3. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษางานวิจัยในเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย จำนวน 341 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) จากตลาด 3 แห่ง ได้แก่ ตลาดเทวราชจำนวน 236 คน ตลาดประชานิเวศน์จำนวน 82 คน และตลาดสิงหาจำนวน 23 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวันจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูและการถือครองทรัพย์สิน

ปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนการเงิน

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ และ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง การที่ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ตัดสินใจหรือไม่ตัดสินใจ สมัครเป็นผู้ออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

2. ผู้จำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย หมายถึงผู้ที่ทำหน้าที่จำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยในเขตกรุงเทพมหานคร ณ ตลาดเทวราช ตลาดประชานิเวศน์และตลาดสิงหา โดยจำหน่ายสินค้านานาชนิด เช่น ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม จำพวกเครื่องหนังหรือสิ่งทอ ไม้แกะสลัก ลายปักต่าง ๆ หรือหนังสือพิมพ์ นิตยสารบุหรื ฯลฯ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อตั้งแผงลอยบนถนนในย่านที่ตั้งโดยเฉพาะ หรือในที่โล่งแจ้ง หรือการจำหน่ายผลไม้ ผักสดและสิ่งของอื่น ๆ ในบริเวณตลาด

3. การถือครองทรัพย์สินหมายถึง ลักษณะการถือครองทรัพย์สินประเภทที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1.เป็นเจ้าของโดยปลอดภาระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัยหรือผ่อนชำระหมดแล้ว 2.เป็นเจ้าของโดยอยู่ระหว่างผ่อนชำระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัย 3. เช่าอยู่อาศัย 4. อาศัยอยู่กับผู้อื่นโดยไม่มีค่าใช้จ่าย 5. อื่นๆ

4. การวางแผนเงิน หมายถึง การที่ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย สามารถจัดการและวางแผนด้านการเงินของตนเองเกี่ยวกับการวางแผนค่าใช้จ่าย การวางแผนการออม การวางแผนหนี้สิน การวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณ

5. การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ หมายถึงการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ โทรทัศน์ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับข้อมูลในการสมัครสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของการเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางหลักในการเข้าถึงบริการของกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทย

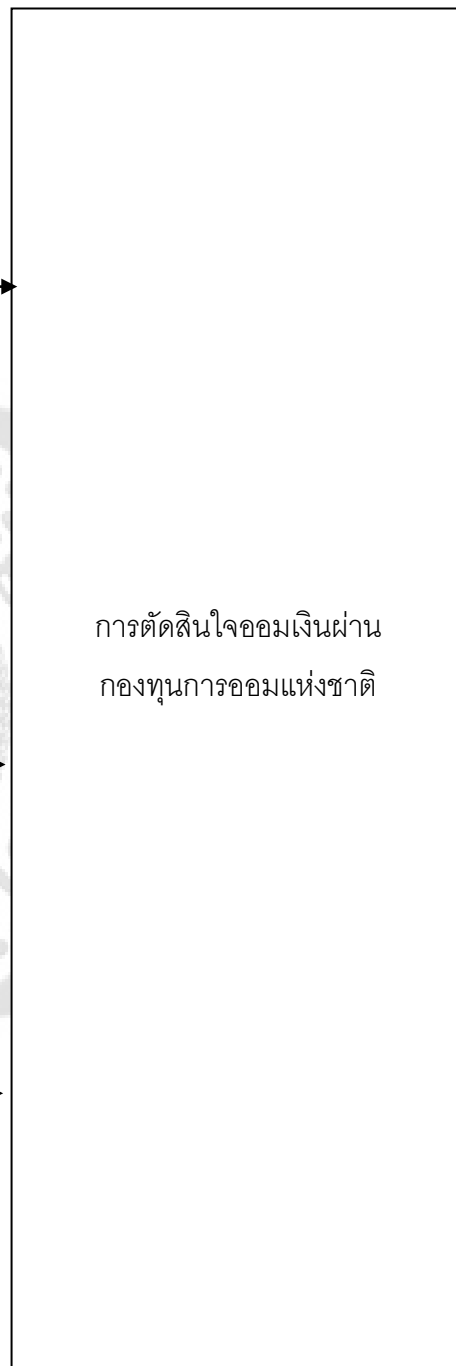
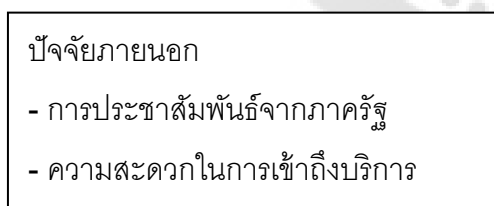
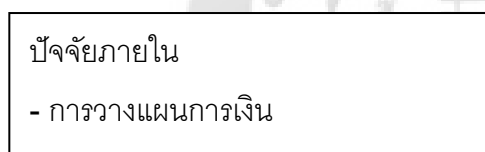
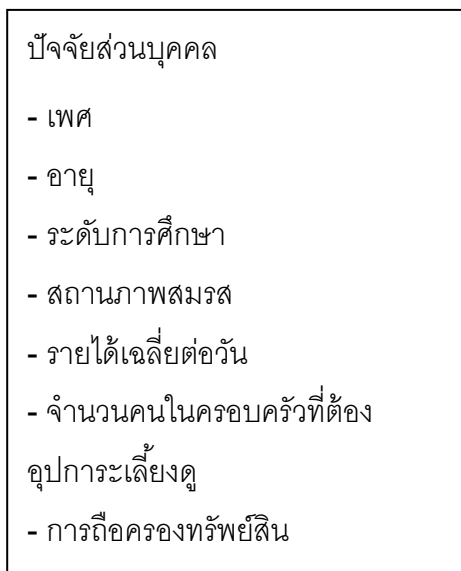
6. ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ หมายถึง ความสะดวกในการเข้าถึงและรับบริการในการสมัครสมาชิกและออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ณ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

7. การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง การที่ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย พิจารณาและตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานงานวิจัย

1. ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวัน จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู และการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน
2. การวางแผนการเงินของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
3. การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและความสะดวกในการเข้าถึงบริการมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหางานวิจัย ซึ่งนำเสนอ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ
- 2.2 แนวคิดการวางแผนการเงิน
- 2.3 ทฤษฎีการตัดสินใจ
- 2.4 ทฤษฎีการประชาสัมพันธ์
- 2.5 แนวคิดการบริการของรัฐ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ

ความเป็นมาของกองทุนการออมแห่งชาตินั้น เกิดจากปรากฏการณ์ประชากรสูงวัยที่เกิดขึ้นในประเทศที่พัฒนาแล้วในศตวรรษที่ 20 และกำลังเกิดขึ้นเช่นเดียวกันในประเทศที่กำลังพัฒนาในศตวรรษที่ 21 นี้ ซึ่งประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และมีแนวโน้มของสัดส่วนผู้สูงอายุที่จะเพิ่มขึ้นต่อไปอีกในอนาคต (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2557) รัฐบาลจึงเล็งเห็นความสำคัญของการออมเพื่อใช้จ่ายในวัยเกษียณอายุ โดยกระทรวงการคลัง (2558) ได้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ เป็นกองทุนการออมเพื่อวัยเกษียณอายุที่ให้สิทธิประชาชนสัญชาติไทยเข้าเป็นสมาชิกระบบบัญชีรายบุคคล โดยกองทุนเป็นนิติบุคคล ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยมีจุดมุ่งหมายให้มีระบบออมเพื่อวัยเกษียณอายุที่ครอบคลุมแรงงานทุกประเภทได้อย่างทั่วถึง ทำให้แรงงานเหล่านั้นไม่ตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะมีความยากจนในวัยสูงอายุ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อเป็นช่องทางการออมขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับสิทธิคุ้มครองให้ได้ รับผลประโยชน์ในรูปแบบของบำนาญ อันเป็นการสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการดูแลจากภาครัฐ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554

จากกฎหมายและพระราชบัญญัติต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกองทุนการออมแห่งชาติได้มีการสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติโดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 3 หมวดย่อย โดยมีเนื้อหาทั้งหมดดังนี้ (สำนักงานกองทุนการออมแห่งชาติ 2558)

หมวด การจัดตั้ง ลักษณะกิจการ และการบริหารกองทุน

1. สถานและวัตถุประสงค์ของกองทุนการออมแห่งชาติเป็นหน่วยงานของภาครัฐและมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิกและเพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญและให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อสิ้นสมาชิกภาพ

2. อำนาจหน้าที่ของกองทุน

- 2.1 ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองและมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ
- 2.2 ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใดๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- 2.3 ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- 2.4 กระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ

กองทุน

3. คณะกรรมการกองทุน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้รับเลือก 6 คน ผู้รับบำนาญจำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน โดยที่ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ด้านบัญชี ด้านการเงินและการลงทุน และด้านสวัสดิการชุมชน ด้านละ 1 คน และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ รวม 21 คน

คณะกรรมการกองทุน ทำหน้าที่

3.1 กำหนดนโยบายและออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกิจการของกองทุน

3.2 กำหนดนโยบายการลงทุน

3.3 กำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุน

3.4 ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเลขาธิการ และการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการ

3.5 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเก็บรักษาและจ่ายเงินของกองทุน

3.6 พิจารณามอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นจัดการเงินของกองทุน

3.7 แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

3.8 ออกระเบียบคำสั่งการกำหนดเงินเดือนพนักงาน ระบบพนักงานสัมพันธ์ การบรรจุแต่งตั้ง ถอดถอน และวินัยพนักงานและลูกจ้างของกองทุน การกำหนดเงินเดือนและเงินอื่นๆรวมตลอดถึงการ สงเคราะห์สวัสดิการต่างๆ

3.9 เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงอัตราเงินสะสมและเงินสมทบ และปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

4. คณะกรรมการการลงทุน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นประธาน ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านเศรษฐศาสตร์ระบบไร้ดอกเบี้ย ด้านการเงินและการลงทุน หรือ ด้านกฎหมาย เป็นอนุกรรมการ และรองเลขาธิการด้านการลงทุนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการรวม 9 คน

คณะกรรมการการลงทุนทำหน้าที่

4.1 ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการลงทุนต่อคณะกรรมการ

4.2 ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกสถาบันการเงินหรือนิติบุคคล ที่จะมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน

4.3 ติดตามดูแลการดำเนินงานของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลดังกล่าว

4.4 รายงานผลการดำเนินงานด้านการลงทุนและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการและปฏิบัติการในเรื่องอื่นใดก็ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก

5. ขอบเขตความครอบคลุม ผู้มีสิทธิเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จะต้องเป็นบุคคล สัญชาติไทยที่มีอายุ 15 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์และไม่เป็นผู้ประกันตนตามกฎหมาย ว่าด้วยประกัน สังคมซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ สมาชิกกองทุนบำเหน็จ ชำนาญการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสมาชิกกองทุนอื่น หรืออยู่ในระบบบำนาญอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

6. การสมัครเป็นสมาชิก ให้แสดงความจำนงพร้อมทั้งจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนโดยสามารถ สมัครสมาชิกผ่านธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยทุกสาขา

7. การจ่ายเงินเข้ากองทุน มาจาก 2 ฝ่ายคือ สมาชิกจ่ายเงินสะสม และรัฐจ่ายสมทบ โดยมี อัตราดังนี้

7.1 สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนไม่ต่ำกว่าครั้งละ 50 บาทแต่เมื่อรวมกันแล้วในปีหนึ่งๆ ต้องไม่เกิน 13,200 บาท

7.2 รัฐบาลจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุของสมาชิกและเป็นอัตราส่วนกับจำนวนสะสมโดยมีอัตราตามที่กำหนดในบัญชีเงินสมทบทำราชบัญญัติ และเมื่อรวมกันในปีหนึ่งๆ ต้องไม่เกินจำนวนสมทบสูงสุดที่กำหนดโดยที่กฎกระทรวงซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

ตาราง 1 อัตราเงินฝากเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ

อายุสมาชิก	อัตราเงินสมทบต่อเงินสะสม	เงินสมทบสูงสุดที่จะกำหนด โดยกฎกระทรวง
ไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี	ร้อยละ 50	600 บาท/ปี
มากกว่า 30 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปี	ร้อยละ 80	960 บาท/ปี
มากกว่า 50 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี	ร้อยละ 100	1,200 บาท/ปี

ทั้งนี้ อัตราเงินสะสมอาจเปลี่ยนแปลงได้นับถึงสภาวะเศรษฐกิจ และจะมีการพิจารณา ทบทวนการจ่าย เงินสมทบของรัฐบาลทุก 5 ปี

ในการสะสมเงินเข้ากองทุนสามารถสะสมเงินผ่านธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยทุกสาขา

8. การสิ้นสุดสมาชิกภาพ เมื่อสมาชิกมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ตาย หรือลาออกจากกองทุน

9. การจ่ายเงินออกจากกองทุน

9.1 กรณีสมาชิกอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ (รวมถึงผู้ที่อายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปสมัคร ใน ช่วง 1 ปีแรกนับตั้งแต่วันที่กองทุนเปิดรับสมาชิก ได้ออมจนครบ 10 ปี หรือเมื่อผู้นั้นอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์และได้รับการแจ้งยุติการเป็นสมาชิกของกองทุน) ให้ได้สิทธิได้รับบำนาญจากเงินสะสม เงิน สมทบ และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวไปตลอดอายุขัยทั้งนี้ ในวันที่คำนวณบำนาญหากเงินในบัญชี ของสมาชิกผู้ใด เมื่อคำนวณบำนาญแล้วมีจำนวนน้อยกว่าบำนาญขั้นต่ำ สมาชิกผู้นั้นจะได้รับ เงิน ดำรงชีพ เป็นจำนวนเท่ากับเงินบำนาญขั้นต่ำเป็นรายเดือนจนกว่าเงินในบัญชีจะหมด

9.2 กรณีสมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ สมาชิกจะขอรับเงินสะสม และผลประโยชน์ของเงินสะสมทั้งหมดหรือบางส่วนจากกองทุนก็ได้ โดยให้ขอรับได้เพียงครั้งเดียว ส่วน เงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบจะจ่ายเป็นบำนาญให้สมาชิกเมื่ออายุครบ 60 ปี ซึ่งในกรณีที่ สมาชิกคงเงินไว้ในกองทุนทั้งหมดหรือบางส่วนจะนำเงินที่คงไว้นี้มาคำนวณจ่ายบำนาญด้วย

9.3 กรณีสมาชิกลาออกจากกองทุน ให้สมาชิกมีสิทธิได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมจากกองทุน ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบให้ตกเป็นของกองทุน

9.4 กรณีที่สมาชิกเสียชีวิต กองทุนจะจ่ายเงินที่มีอยู่ในบัญชีของสมาชิกผู้ตายให้แก่บุคคลที่สมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อกองทุน หรือหากมิได้แสดงเจตนาไว้จะจ่ายให้แก่ทายาททั้งนี้ สิทธิการรับเงินทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่อาจโอนแก่กันได้

10. การคงเงินไว้ในกองทุน กรณีสมาชิกเปลี่ยนงานและทำให้สมาชิกได้รับความคุ้มครองหรือหลักประกันทางรายได้เพื่อการชราภาพตามกฎหมายอื่นที่มีรัฐหรือนายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุน หรืออยู่ในระบบบำนาญใดๆ ให้สมาชิกคงการเป็นสมาชิกต่อไปได้และสมาชิกจะเงินสะสมเข้ากองทุนก็ได้ แต่รัฐบาลจะไม่ต้องจ่ายเงินสมทบให้สมาชิกรายนั้นและเมื่อสมาชิกรายนั้นสิ้นสภาพสมาชิก ให้กองทุนจ่ายเงินสะสมที่สมาชิกจ่ายในกรณีนี้ พร้อมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินดังกล่าวให้แก่สมาชิกทั้งจำนวน โดยที่ไม่ต้องนำไปคำนวณบำนาญและไม่ต้องนำไปคำนวณเพื่อจ่ายเงินชดเชยผลตอบแทนด้วย

11. การค้าประกันผลตอบแทนโดยรัฐ รัฐบาลประกันให้สมาชิกได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการนำเงินสะสมและเงินสมทบไปลงทุนไม่น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท 12 เดือน โดยเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์แห่งใหญ่ 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยจะคำนวณเปรียบเทียบผลตอบแทนที่ได้รับกับอัตราดอกเบี้ยฝากประจำดังกล่าวในวันที่สมาชิกสิ้นสภาพเพราะอายุครบ 60 ปีหรือเสียชีวิต

หมวดการเงิน การบัญชี การตรวจสอบ และการรายงาน

12. กองทุนจะต้องจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อบันทึกการทางบัญชี และแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนโดยถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี รวมทั้งมีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

13. ให้กองทุนจัดให้มีบัญชี 3 บัญชีคือ บัญชีรายบุคคล บัญชีเงินบำนาญ และบัญชีเงินกองกลาง

14. ดอกผลที่ได้จากการนำเงินของกองทุนในแต่ละบัญชีไปลงทุนหาผลประโยชน์เมื่อได้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดแล้ว ให้จัดสรรเข้าแต่ละบัญชีตามสัดส่วนของเงินที่นำไปลงทุน

15. ให้กองทุนแจ้งยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวในส่วน of สมาชิกแต่ละคนให้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

16. ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง จัดทำงบการเงินเพื่อแสดงผลการดำเนินงานและแสดงฐานะการเงินของกองทุนเสนอผู้ตรวจสอบบัญชีภายใน 120 วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

17. ให้ผู้สอบบัญชีทำรายการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อรัฐมนตรีภายใน 150 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีและให้ประกาศงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้วและรายงานการสอบบัญชีในราชกิจจานุเบกษา

18. ให้กองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายใน 150 วันนับจากวันสิ้นปีบัญชี โดยต้องแสดงประมาณการการเงินที่จะขอให้รัฐบาลจัดสรรเพื่อดำเนินงานของกองทุนในระยะเวลา 3 ปีนับจากวันเสนอรายงานผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงินและรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชีด้วย

แนวคิดการวางแผนการเงิน

2.2.1 การวางแผนด้านการเงินส่วนบุคคล

การเงินส่วนบุคคลมีพื้นฐานมาจากเศรษฐศาสตร์และการจัดการ ซึ่งมีหลักการสำคัญทั่วไป ได้แก่ การตัดสินใจ การจัดการด้านการเงิน ทรัพยากรบุคคลและครอบครัว โดยเป็นการบูรณาการและประยุกต์หลักการเหล่านี้ ให้บุคคลและครอบครัวได้จัดสรรและพัฒนาทรัพยากรทางการเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการเงินในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งมีลักษณะที่เป็นพลวัตหรือเปลี่ยนแปลงตามสถานะการเงินและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตลอดเวลาจากอิทธิพลทั้งภายในและภายนอกและรวมถึงปัจจัยอื่นๆ เช่นภาวะเศรษฐกิจ ตลาดการเงิน หน่วยงานภาครัฐ ประชากรและแนวโน้มทางสังคม ปัจจัยส่วนบุคคลและครอบครัว การเงินส่วนบุคคล เครื่องมือด้านการเงินต่างๆ (เช่น การจัดงบการเงิน การตรวจบัญชีเงินฝากต่างๆ ตราสารหนี้ การจำนอง ยานพาหนะต่างๆ และการลงทุน) นอกจากนี้ยังมีเทคนิคที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น การจัดการกระแสเงินสด การจัดการและการประเมินความเสี่ยง การวางแผนภาษี การเกษียณอายุ และการจัดการที่ดินและที่อยู่อาศัย ด้วย (Jane Schuchardt, Dorothy C. Bagwell et al. 2007)

การวางแผนด้านการเงินส่วนบุคคล หมายถึง กระบวนการวางแผนเกี่ยวกับเงินของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ โดยแบ่งออกเป็นเป้าหมายระยะสั้น เช่น การควบคุมค่าใช้จ่าย การซื้อรถยนต์เป็นต้น และเป้าหมายระยะยาว เช่น การลงทุนการศึกษาของบุตร การซื้อบ้าน เป็นต้น หากบุคคลขาดความรู้ทางการเงินจะขาดการจัดการด้านการเงินและไม่มีการวางแผนด้านการเงิน อาจทำให้ไม่มีเงินเหลือเพียงพอสำหรับใช้จ่ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต (Sue Lewis and Flore-Anne Messy 2012)

วัตถุประสงค์การวางแผนด้านการเงิน มี 6 ประการ คือ

ณัฐพร วิไลวงศ์ (2556) กล่าวว่า วัตถุประสงค์การวางแผนด้านการเงินมี 6 ประการ ได้แก่

1. ปกป้องความเสี่ยงส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ ความเสี่ยงในการเสียชีวิตก่อนเวลาอันควร ความเสี่ยงในการสูญเสียความสามารถในการทำงานหรือทุพพลภาพ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการดูแลระยะยาว การสูญเสียทรัพย์สินหรือหนี้สิน และการว่างงาน

2. สะสมหรือเพิ่มพูนทรัพย์สิน ได้แก่ เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เพื่อใช้จ่ายในครอบครัว เพื่อการศึกษา และเพื่อการลงทุนโดยทั่วไป

3. สำรองเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ

4. วางแผนทางภาษี

5. เพื่อจับจ่ายเพื่อซื้อหาอสังหาริมทรัพย์

6. เพื่อบริหารทรัพย์สิน

ตัวกำหนดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนด้านการเงิน

1. ผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน ส่วนใหญ่หัวหน้าครอบครัวจะร่วมกับภรรยาและบุตรที่เป็นผู้ใหญ่พอที่จะสามารถร่วมรับผิดชอบได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความผูกพัน และสามารถรับความเสี่ยงต่อการตัดสินใจในสิ่งที่ได้มีการวางแผนไว้

2. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิรวม คือ จำนวนเงินรายได้ภายหลังการหักภาษีที่สมาชิกภายในครอบครัวมอบให้แก่ครอบครัว

3. การวิเคราะห์บันทึกทางการเงิน มีประโยชน์ 2 ประการ คือ

- สามารถจัดประเภทค่าใช้จ่ายที่สูงเกินไป ออกไว้ต่างหากจากค่าใช้จ่ายประเภทอื่น เพื่อให้การประมาณการรายจ่ายประเภทนี้ในปีต่อไปได้ชัดเจนขึ้น

- สามารถประมาณการรายจ่ายที่อาจเกิดขึ้นได้ ช่วยให้เราวางแผนทางการเงินในอนาคตได้เป็นอย่างดี ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้แบ่งแผนการเงินออกเป็น 4 ประเภทได้แก่

1. การสร้างความมั่งคั่ง

1.1 การวางแผนเงินออม คือ การแบ่งเงินรายได้มาเป็นเงินออมโดยมีการการออมก่อนใช้จ่ายอย่างที่ได้กล่าวมาในหัวข้อแนวคิดและทฤษฎีการออม โดยที่ควรจะมีการแยกบัญชีเงินออมออกจากบัญชีใช้จ่ายทั่วไป

1.2 การวางแผนการใช้จ่ายเงิน คือ การใส่ใจรายละเอียดเล็กๆน้อยๆของการใช้จ่ายเงิน โดยการจดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบว่าเงินของเราหมดไปกับค่าใช้จ่ายประเภทใดบ้าง มีค่าใช้จ่ายใดที่เป็นสิ่งฟุ่มเฟือยสามารถลดได้บ้าง

1.3 การวางแผนหนี้สิน คือ การพยายามควบคุมหนี้สินให้อย่าให้เกินร้อยละ 50 ของรายได้ เพราะในแต่ละเดือนอาจยังต้องมีค่าใช้จ่ายอื่นๆในการดำรงชีวิตอีกและยังเพื่อป้องกันปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นได้เนื่องจากเหตุฉุกเฉิน

2. การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง

2.1 การวางแผนการลงทุน คือ การนำเงินรายได้ส่วนหนึ่งแบ่งออกเพื่อนำไปสร้างรายได้ที่ได้มากกว่าผลตอบแทนจากอัตราดอกเบี้ยเงินออมที่ต่ำมาก โดยที่เราสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ซึ่งในการลงทุนนั้นควรยึดหลักการลงทุนอย่างพอดี เพราะชีวิตคือการลงทุน เราจึงต้องสร้างความพอดีจากการลงทุนอย่างครบวงจร ไม่จำกัดเฉพาะการลงทุนในสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์เท่านั้น แต่เราควรกระจายการลงทุนให้ครบทุกด้านของชีวิต

2.2 การวางแผนภาษี คือ การเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน ในฐานะพลเมืองที่ดี และใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆที่กฎหมายกำหนดไว้ไปใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้น้อยลง ไม่ต้องเสียภาษีมากจนเกินไป รวมถึงไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มหรือเสียเบี้ยปรับโดยใช่เหตุ เมื่อเสียภาษีอย่างถูกต้อง ก็เท่ากับว่าช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเสียภาษีได้ส่วนหนึ่ง และยิ่งถ้าวางแผนภาษีเป็นอย่างดี ก็อาจได้เงินภาษีจำนวนไม่น้อย ซึ่งภาษีที่ได้กลับมานี้เราอาจนำไปต่อยอดให้ออกดอกออกผลสร้างเงินกลับมาให้เราได้

3. ปกป้องความมั่งคั่ง

3.1 การวางแผนประกัน คือ การซื้อประกันเพื่อไว้ใช้แบ่งเบาภาระยามเกิดเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง เช่น อุบัติเหตุ เจ็บป่วย ไฟไหม้บ้าน หรืออาจร้ายแรงจนถึงขั้นเสียชีวิต ในการทำประกันอันดับแรกต้องดูว่ามีภาระอะไรบ้าง เช่น ต้องสะสมเงินเป็นค่าเล่าเรียนลูก ต้องออมเงินไว้ใช้ยามเกษียณ ต้องผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ก็ควรทำประกันให้ครอบคลุมความเสี่ยงและภาระทางการเงินทั้งหมด พร้อมสำรวจสวัสดิการที่มีควบคู่ไปด้วย เพื่อตรวจสอบว่าคุณมีสวัสดิการที่ดีจากที่ทำงานหรือประกันสังคมคุ้มครองในบางส่วนอยู่แล้ว และใช้วิธีซื้อเพิ่มในส่วนที่ยังขาดไป

3.2 การวางแผนเกษียณ คือ การวางแผนเพื่อเตรียมเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามเกษียณ และวิธีการเพื่อที่จะให้ได้เงินจำนวนนั้นตามเป้าหมายที่วางเอาไว้โดยขั้นตอนเพื่อการเกษียณอย่างมั่นคงได้แก่

1. กำหนดอายุที่ต้องการจะเกษียณ
2. ประมาณช่วงระยะเวลาที่จะใช้ชีวิตหลังเกษียณ

3. ประเมินค่าใช้จ่ายหลังจากเกษียณ 4. ประเมินการรายได้หลังเกษียณ 5. วางแผนการออมในปัจจุบันเพื่อวัยเกษียณ

4. ส่งต่อความมั่งคั่ง

4.1 การวางแผนมรดก คือการส่งมอบทรัพย์สินหรือโอนถ่ายไปยังสามารถบุคคลอื่นผ่านทางพินัยกรรม ซึ่งตามกฎหมายสามารถระบุให้ใครหรือองค์กรใดเป็นผู้รับมรดกก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นญาติสนิท หรือสายเลือดเดียวกันเสมอไป เพียงแต่ทำพินัยกรรมโดยระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้อย่างครบถ้วน ก็ทำให้การจัดสรรทรัพย์สินของคุณเป็นไปอย่างสมบูรณ์ได้

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำวางแผนการเงินด้านการสร้างความมั่งคั่งทางการเงิน การวางแผนเงินออม แผนการใช้เงิน แผนหนี้สินและด้านการปกป้องความมั่งคั่งทางการเงินด้านการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ เพื่อนำมาวิเคราะห์การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

2.2.2 แนวคิดการออม

สุพพตา ปิยะเกศิน (2539) กล่าวว่า การออม (saving) หมายถึง การกักเงินไว้เพื่อการอุปโภคบริโภค การลงทุนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

โดยที่ สมการ การออม คือ เงินออม = รายได้ – รายจ่าย

ส่วนวิวรรณ ธาราหิรัญโชติ (2557) กล่าวถึง การออมว่า เป็นการยอมสละการใช้จ่ายในวันนี้เพื่อนำไป ใช้ในวันข้างหน้า การออมเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้เกิดการลงทุน และที่วิวรรณ ยังให้นิยามใหม่ของ เงินออม ว่า เงินที่กันเอาไว้จากรายได้ก่อน ที่เหลือจึงเป็นเงินที่นำไปใช้จ่าย

ดังสมการ การออม คือ รายได้ – เงินออม = ค่าใช้จ่าย

จากสมการการออม อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เงินออมถือเป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายให้กับตนเอง ก่อนที่จะนำส่วนที่เหลือจากรายได้ไปใช้

ความสำคัญของการออม

เงินออมเป็นปัจจัยที่สำคัญในการช่วยในการกำหนดเป้าหมายและช่วยให้บรรลุเป้าหมายนั้น นอก จากนี้เงินออมยังสามารถใช้ในการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงอีกด้วย ดังนั้นบุคคลจึงควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอ สุขใจ น้ำผุด (2543) โดยศิโยซากิ โรเบิร์ต (2556)กล่าวว่า “การมีเงินมากมาย นั้นไม่สำคัญเท่ากับการรู้จักวิธีเก็บรักษามันไว้ให้อยู่กับเราตลอดไป” ซึ่งทำให้เห็นได้ว่า การสร้างฐานสินทรัพย์ให้มีเงินหรือเป็นแหล่งรายได้ในอนาคตของบุคคลนั้นจำเป็นต้องมีพื้นฐานจากเงินออม จากนั้นจึงนำเงินออมดังกล่าวไปต่อยอดด้วยการลงทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์

สุพพตา ปิยะเกศิน (2539) เสนอว่า การบริหารการเงินส่วนบุคคล จะให้ประโยชน์ของการออมเงินไว้ 10 ข้อดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นแหล่งที่มาของรายได้ โดยที่การออมเงินเป็นการสร้างแหล่งที่มาของรายได้โดยการใช้จ่ายเงินทำงานให้แก่บุคคลเนื่องจากเงินออมที่เก็บสะสมไว้ในรูปของสินทรัพย์ต่างๆ สามารถก่อให้เกิดรายได้ เช่น นำเงินไปฝากธนาคารเพื่อให้ได้ดอกเบี้ย หรือนำเงินไปลงทุนในหุ้นเพื่อที่จะได้รับเงินปันผล เป็นต้น

2. เพื่อเป็นทุนในการสร้างความเจริญก้าวหน้าในอนาคต โดยที่นำเงินที่เกิดจากการออมนั้นมาใช้ในการพัฒนาทักษะของชีวิตเช่น นำไปใช้เป็นทุนการศึกษา

3. เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง โดยใช้เงินออมเป็นทุนสำหรับการซื้อสินทรัพย์มูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักจะพึ่งพาเงินกู้ยืม แต่ถ้าหากใช้เงินที่เก็บออมมาใช้บางส่วนแล้วก็สามารถลดภาระหนี้สินและยังช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในส่วนของการดอกเบี้ยได้อีกด้วย

4. เพื่อให้เป็นรางวัลแห่งชีวิต เราสามารถใช้เงินออมนั้นสร้างความสุขในชีวิตหรือให้รางวัลตอบแทนแก่ชีวิตได้ เช่น การไปท่องเที่ยว การซื้อของใช้ส่วนตัวต่างๆ

5. เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืม โดยการใช้เงินออมใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมยืมจำเป็น

6. เพื่อใช้ในยามเกษียณอายุ โดยที่การออมเงินระยะยาวเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณเป็นสิ่งที่บุคคลพึงกระทำตั้งแต่อายุเริ่มต้นทำงาน

7. เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน เป็นการออมเงินเพื่อใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉินของชีวิตเช่น เจ็บป่วย อุบัติเหตุ ตกงาน รถเสีย เป็นต้นโดยปกติแล้วให้กันเงินไว้ในรูปของสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงอย่างน้อย 3-6 เท่าของของค่าใช้จ่ายรายเดือน

8. เพื่อเป็นหลักประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน เป็นเงินออมในรูปแบบของประกันชีวิตและประกันภัยเพื่อใช้ในกรณีเกิดการสูญเสียด้านชีวิตและทรัพย์สิน

9. เพื่อเป็นมรดก โดยที่ใช้เงินที่เก็บออมมานั้นสร้างฐานความมั่นคงทางการเงินให้กับบุตรหลาน

10. เพื่อช่วยเหลือสังคมและแบ่งปันสู่สังคม โดยการนำเงินที่เก็บออมนั้นไว้เพื่อช่วยเหลือคนรอบข้างให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์กับสังคม

แนวคิด “ออมก่อนรวยกว่า” แนวคิดนี้เกิดจากการคิดถึงมูลค่าของเงินในอนาคต โดยมีวิธีการคำนวณคือ

วิธีที่ 1 คิดมูลค่าของเงินในอนาคตจากเงินออมก้อนเดียว

$$\text{มูลค่าของเงินในอนาคต} = \text{เงินต้น} \times (1 + \text{อัตราดอกเบี้ย})^{\text{จำนวนปี}}$$

$$FV = PV \times (1+i)^n$$

วิธีที่ 2 คำนวณมูลค่าของเงินในอนาคตจากเงินออมเท่ากันทุกงวด

$$\text{มูลค่าเงินในอนาคต} = \text{เงินออมต่องวด} \times \frac{((1+\text{อัตราดอกเบี้ย})^{\text{จำนวนปี}} - 1)}{\text{อัตราดอกเบี้ย}}$$

$$FVA = PMT \times \frac{(1+i)^n - 1}{i}$$

เมื่อดูจากสูตรการคำนวณนี้จะเห็นได้ว่าถ้าคิดอัตราดอกเบี้ยแบบทบต้นแล้ว ตัวแปรที่มีผลต่อเงินในอนาคตคือ เงินต้น อัตราดอกเบี้ย จำนวนปี เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าถ้ายิ่งจำนวนปีเยอะขึ้น มูลค่าของเงินในอนาคตก็จะสูงขึ้นตามไปด้วยในอัตราที่วิเศษ ยกตัวอย่างเช่น หากคุณเริ่มออมเงินเมื่ออายุ 20 ปี โดนที่จะออมเงินในทุกต้นปี ปีละ 2,000 บาท โดยที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ 10% เป็นระยะเวลา 10 ปี และจะหยุดออมเมื่ออายุ 30 ปี โดยที่จะปล่อยเงินทิ้งไว้เพื่อที่จะได้รับดอกเบี้ยจนถึงอายุ 60 ปี คุณจะมียอดเงินเมื่ออายุ 60 ปีเท่ากับ

แบบ A อายุ 20 – 30 ปี

$$FVA = 2000 \times \frac{((1+0.1)^{10} - 1)}{0.1}$$

$$FVA = 3,5062.33$$

แบบ A อายุ 30 – 60 ปี

$$FV = 3,5062.33 \times (1+0.1)^{30}$$

$$FV = 611,816.70$$

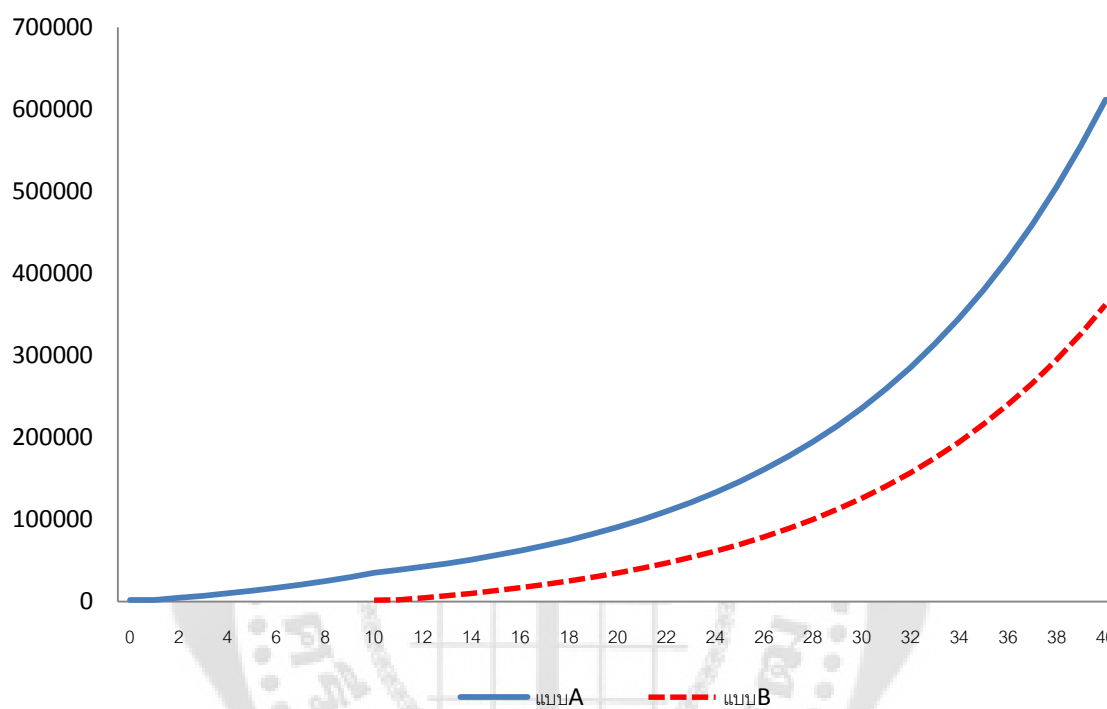
เพราะฉะนั้นถ้าคุณออมเงินในลักษณะนี้ คุณจะมีเงินออมเมื่ออายุ 60 ปี จำนวน 611,816.70 บาท แต่ถ้าหากคุณเริ่มต้นออมเงินเมื่ออายุ 30 ปี โดยที่ออมเงินทุกต้นปี ปีละ 2,000 บาท โดยที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ 10% และจะหยุดออมเมื่ออายุ 60 คุณจะมีเงินออมเท่ากับ

แบบ B อายุ 20 – 30 ปี

$$FVA = 2000 \times \frac{((1+0.1)^{30} - 1)}{0.1}$$

$$FVA=361,886.85$$

เพราะฉะนั้นถ้าคุณออมเงินในลักษณะนี้คุณจะมีเงินออมเมื่ออายุ 60 ปีจำนวน 361,886.85 บาท

ภาพประกอบ 1 แสดงอัตราเงินดอกเบี้ยแบบทบต้น

จากกราฟแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างจำนวนปีในการออมเงินที่ส่งผลต่อจำนวนเงินออม โดยถึงแม้การออมแบบ B จะต้องใช้เงินออมเป็นจำนวนมากกว่าแบบ A แต่ในปีสุดท้ายแล้วการออมแบบ A ก็มีเงินออมมากกว่า

อย่างไรก็ตาม บรรลุ ศิริพานิช (2553) ได้เสนอแนวความคิดการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยสูงอายุด้วยตนเองด้านการเงินในบทบาทของสังคมไทยว่าหากไม่มีเงินออมเตรียมไว้เพียงพออาจเกิดความลำบากในบั้นปลายของชีวิต ดังนั้นบุคคลจึงควรวางแผนทางการเงินเงินไว้ล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 5-10 ปี เพื่อมีเวลาเก็บออมเงินให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในวัยชรา โดย บรรลุ ศิริพานิช กล่าวถึงหลักในการเตรียมความพร้อมด้านการเงิน ดังนี้ 1. ตรวจสอบสถานะภาพการเงิน โดยการทำงานประมาณและบัญชีรายรับรายจ่ายเป็นประจำและสม่ำเสมอ 2. การประหยัดรายจ่าย 3. การเตรียมความพร้อมเรื่องรายได้หลักหลักจากเกษียณอายุการเตรียมความพร้อมโดยการเก็บออมไว้ล่วงหน้าก่อนเกษียณประมาณ 10 ปี น่าจะทำให้มีเงินเหลือเพียงพอต่อการใช้จ่ายในวัยสูงอายุ แต่การเก็บเงินสดไว้นานๆค่า

ของเงินจะลดลง บุคคลควรจะนำเงินไปลงทุนด้วยความรอบคอบ 4. ทำพินัยกรรม สำหรับผู้ที่มีฐานะดี การเตรียมทำไว้ล่วงหน้าเพื่อป้องกันปัญหาขัดแย้งในหมู่เครือญาติ

ประเภทของการออม

สุพพตา ปิยะเกศิน (2539) ได้แบ่งประเภทของการออมออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การออมภาคสมัครใจ หมายถึง การออมที่บุคคลมีความตั้งใจจะออมด้วยตนเอง เพื่อมุ่งหวังผล ประโยชน์จากการออม เช่น ผลตอบแทนจากการออม การมีเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน หรือเป็นมรดกให้ลูกหลานก็ตาม การออมภาคสมัครใจนั้นส่วนมากจะเป็นการออมจากผู้มีรายได้มากในระดับหนึ่งเพราะบุคคลที่ประเภทนี้นั้นมักจะสามารถวางแผนจัดการการเงินได้ดี จึงสามารถแบ่งเงินส่วนหนึ่งมาเป็นเงินออมได้

2. การออมภาคบังคับ หมายถึง การออมที่บุคคลนั้นมีภาระหน้าที่ต้องจ่ายเงินเพื่อไว้ใช้เป็นเงินออมโดยที่เป็นการจัดการของภาครัฐ เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งมีแนวคิดที่จะมุ่งให้ประชาชนนั้นมีเงินออมไว้ใช้ในยามเกษียณอายุ

ประโยชน์ของการออม

สุพพตา ปิยะเกศิน (2539) การที่บุคคลนั้นทำการออมเงินนั้นส่งผลประโยชน์ต่างๆมากมายโดยที่สามารถแบ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นได้ 2 หมวดหลักๆได้แก่

ประโยชน์ที่ได้แก่ตัวผู้ออมเงินเอง

1. มีความพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉินที่จะเกิดขึ้น โดยที่ไม่จำเป็นต้องกังวลถึงค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น
2. มีความสามารถในการซื้อสินค้าที่มูลค่าสูงได้จากการเก็บออมเงิน
3. สามารถนำเงินออมไปลงทุนเพื่อให้เกิดรายได้ต่างๆ เป็นการหารายได้อีกทางหนึ่ง
4. ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตในอนาคต

ประโยชน์ที่ได้แก่ส่วนรวม

1. เมื่อมีการออมผ่านสถาบันการเงินเกิดขึ้น สถาบันการเงินก็จะนำเงินนั้นไปลงทุนทำให้เกิดผลประโยชน์จากเงินออมขึ้นมา
2. เมื่อมีการลงทุนแล้วก็จะเกิดการจ้างงานตามมาทำให้ประชาชนมีงานทำและมีความสุขเป็นอยู่ที่ดี
3. เมื่อประชาชนมีความสุขเป็นอยู่ที่ดีแล้ว ก็จะส่งผลต่อเศรษฐกิจระดับประเทศทำให้เกิดการค้าระหว่างประเทศที่ดีขึ้นตามไปด้วย

สถานการณ์การออมในประเทศไทย

สำนักงานเศรษฐกิจและการคลัง (2558) ได้ทำการสำรวจสถานการณ์การออมไตรมาสที่ 2 ของปี 2558 เรื่องสถานการณ์การออม การลงทุนและช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน พบว่า ระดับการออมรวมของประเทศไทยมีสถานการณ์ปรับตัวลดลงโดยมูลค่าการออมรวมเท่ากับ 769,782.52 ล้านบาท ลดจากไตรมาสก่อนหน้าซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 1,161,708.86 ล้านบาท พบว่ามีการปรับตัวลดลงจากร้อยละ 20.44 เป็นร้อยละ -33.74 ในไตรมาสที่ 2 ปีเดียวกัน สัดส่วนการออมรวมต่อ GDP ก็ปรับตัวลดลงจากร้อยละ 34.18 ในไตรมาสที่แล้วเป็น ร้อยละ 23.48 ในไตรมาสที่ 2 ปี 2558 ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากเศรษฐกิจซบเซาอย่างต่อเนื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายของครัวเรือนจึงยังมีความระมัดระวังมากขึ้น

2.2.3 แนวคิดการเตรียมพร้อมเพื่อวัยเกษียณ

การเกษียณอายุ หมายถึง การที่บุคคลมีอายุครบในช่วงระหว่าง 55 – 60 ปีและถอนตัวออกจากงานประจำที่ทำอยู่โดยในช่วงเกษียณอายุนั้นขึ้นอยู่กับอาชีพและข้อกำหนดของหน่วยงานนั้นๆ สำหรับอาชีพข้าราชการแล้วมีการกำหนดให้เกษียณอายุราชการเมื่ออายุครบ 60 ปี แต่ในบริษัทหรือหน่วยงานของเอกชนนั้นอาจกำหนดให้พนักงานเกษียณอายุเมื่ออายุครบ 55 ปี หรือ 60 ปีก็ได้ และอาจมีบางแห่งที่เมื่ออายุครบ 60 ปี ก็ยังสามารถทำงานต่อไปได้อีกขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลนั้น สำหรับการเกษียณ อายุนั้น ก็หมายถึง การสูญเสียแหล่งที่มาของรายได้หลักหรือรายได้ประจำที่ได้จากการทำงาน แต่ถึงแบบนั้นรายจ่ายในชีวิตประจำวันก็ยังมีอยู่ ดังนั้นทุกคนก็ต้องถึงวัยเกษียณอายุ ทุกคนก็ควรมีการเตรียมตัวเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่วัยเกษียณอายุเพื่อให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและมีความสุขในช่วงหลังเกษียณ อายุ

การเตรียมความพร้อมเพื่อวัยเกษียณนั้นควรที่จะวางแผนเกษียณเพื่อที่จะนำไปสู่การกำหนดปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น อายุที่คาดหวังว่าจะเกษียณอายุ จำนวนเงินที่ต้องการหลังเกษียณอายุ ที่มาของเงินที่จะนำมาใช้หลังการเกษียณอายุ ค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้หลังการเกษียณอายุ ซึ่งก็คือการวางแผนการดำเนินชีวิตในช่วงหลังเกษียณ ที่ถูกกำหนดภายใต้ความเป็นไปได้ เพื่อที่จะหาแนวทางที่จะสามารถทำให้แผนการเนินชีวิตในช่วงหลังเกษียณนั้นเป็นไปตามเป้าหมาย

โดยที่ธนาคารโลก(กองทุนสำรองเลี้ยงชีพไทย 2553)ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีเสาหลัก 3 ต้นเพื่อใช้ในการพัฒนาระบบการออมเพื่อวัยเกษียณ อายุของกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา โดยที่ธนาคารโลกมองว่าการปล่อยให้ประชาชนนั้นทำการออมเงินโดยอิสระจะสามารถรับประกันได้ว่าประชาชนนั้นจะมีเงินออมที่พอเพียงสำหรับการเลี้ยงชีพในวันเกษียณอายุหรือไม่เพราะฉะนั้นภาครัฐจึงจำเป็นต้องเข้าไปสร้างแนวทางการออมขึ้นโดยที่

เสาดันที่ 1 นั้นสร้างขึ้นมาเพื่อบังคับให้ประชาชนออมเงิน โดยมีการตั้งเป็นกองทุนภาคบังคับ ที่ผู้ออมจะจ่ายเงินเข้ากองทุนและเงินนั้นจะถูกนำไปบริหารโดยหน่วยงานของภาครัฐที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อดูแล โดยที่กองทุนจะจ่ายเงินคืนให้ตามอัตราที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อย่างไรก็ตามการออมภาคบังคับสำหรับเสาดันที่ 1 นั้นจะเป็นการออมขั้นต่ำที่สุดเพื่อที่จะให้ประชาชนมีเงินเพียงพอสำหรับดำรงชีวิตหลังในวัยเกษียณโดยที่ไม่ตกอยู่ใต้เส้นความยากจนนั่นเองสำหรับประเทศไทยเสาดันที่ 1 ที่ได้จัดตั้งขึ้นมาได้แก่ กองทุนเพื่อการชราภาพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในกองทุนประกันสังคม

เสาดันที่ 2 นั้นสร้างขึ้นเพื่อให้ประชาชนที่ต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีเท่ากับสมัยวัยทำงานในช่วงเกษียณอายุโดยที่ประชาชนจำเป็นต้องออมมากขึ้นผ่านกองทุนการออมภาคบังคับโดยที่เงินออมในส่วนนี้จะมีมืออาชีพนำไปบริหารให้เกิดประโยชน์นอกวง โดยที่กองทุนจะจ่ายเงินคืนให้ผู้ออมตามจำนวนเงินออมที่จ่ายเข้ากองทุนและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นสำหรับประเทศไทยเสาดันที่ 2 ที่ได้จัดตั้งขึ้นมาได้แก่ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เสาดันที่ 3 นั้นสร้างขึ้นเพื่อประชาชนที่มีความสามารถในการออมสูงเพื่อส่งเสริมการออมอย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้ออมต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนภาคสมัครใจและจะมีมืออาชีพนำเงินที่จ่ายไปนั้นไปบริหารให้เกิดประโยชน์นอกวง โดยที่กองทุนจะจ่ายเงินคืนให้ผู้ออมตามจำนวนเงินออมที่จ่ายเข้ากองทุนและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นสำหรับประเทศไทยเสาดันที่ 3 ที่ได้จัดตั้งขึ้นมาได้แก่ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

จะเห็นได้ว่าแม้ในอดีตภาครัฐจะได้พยายามให้มีการออมภาคบังคับแก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีในวัยเกษียณอายุแล้วก็ตามแต่การออมภาคบังคับนั้นก็ยังไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มอาชีพอิสระรัฐบาลจึงได้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติเพื่อที่จะเป็นการออมภาคบังคับสำหรับประชาชนในกลุ่มนี้

แหล่งที่มาของรายได้ในวัยเกษียณ

สุขใจ น้ำผุด (2543) ได้แบ่งแหล่งที่มาของรายได้หลังการเกษียณอายุดังนี้

1. เงินบำเหน็จบำนาญ คือ เงินที่ข้าราชการได้รับเมื่อปลดเกษียณออกจากการทำงานเมื่ออายุครบ 60 ปี ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ได้ให้ความหมายของคำว่าบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

บำเหน็จ หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว

บำนาญ หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

2. เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คือการที่หน่วยงานเอกชนและรัฐวิสาหกิจ จัดให้มีสวัสดิการเงินทุนสะสมสำหรับพนักงานที่จะปลดเกษียณออกจากงาน สำหรับพนักงานที่ทำงานในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

แล้วลาออกหรือเกษียณอายุก็จะได้รับเงินจำนวนหนึ่งซึ่งก็คือเงินที่สะสมของลูกจ้างและอาจมีเงินที่ทางบริษัทออกให้

3. เงินประกันสังคม คือระบบสวัสดิการให้กับคนในสังคมโดยส่วนใหญ่หมายถึงลูกจ้างและแรงงาน โดยจัดให้ได้รับสวัสดิการทางสังคมและหลักประกันความมั่นคงในการทำงาน โดยที่บุคคลจะจ่ายเงินเข้ากองทุนเพื่อสมทบทุนเข้า “กองทุนประกันสังคม” ซึ่งกองทุนนี้จะมีส่วนที่รัฐบาลและนายจ้างจ่ายเงินสมทบอีกส่วนหนึ่ง เพื่อทำให้กองทุนสามารถดำเนินเงินและจ่ายผลตอบแทนให้กับสมาชิกได้ โดยสวัสดิการดังกล่าว มี 7 ข้อคือ 1. เจ็บป่วย 2. คลอดบุตร 3. ทูพพลภาพ 4. เสียชีวิต 5. สงเคราะห์บุตร 6. ชราภาพ 7.ว่างงาน

4. เงินได้ประจำ คือ เงินได้ในกรณีที่บุคคลได้ทำประกันชีวิตแบบได้เงินได้ประจำ หรือบำนาญ สงเคราะห์ให้กับบริษัทประกันชีวิต โดยที่ได้ส่งเงินเป็นเบี้ยประกันไว้ก่อนที่จะเกษียณอายุและเมื่อถึงวัยเกษียณอายุแล้ว บริษัทประกันชีวิตก็จะเงินได้ประจำตามเงื่อนไข ทำให้สามารถมีรายได้จำนวนหนึ่งไปตลอดชีวิต

5. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คือการออมในรูปแบบของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยที่ผู้รวมกองทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยที่ต้องลงทุนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของรายได้ในปีนั้นๆ หรือไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี และจะสามารถถอนเงินลงทุนได้เมื่อมีอายุเกิน 55 ปีขึ้นไป และต้องมีการลงทุนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี การลดหย่อนภาษีนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่หน่วยลงทุนในกองทุน แต่ไม่สามารถลดหย่อนได้เกินร้อยละ 15 ของรายได้

6. ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า คือ เงินได้ที่ได้จากการลงทุนต่างๆไม่ว่าจะเป็น เงินปันผลจากหุ้น ค่าเช่าบ้านและที่ดินที่เป็นเจ้าของอยู่ หรือดอกเบี้ยเงินฝากที่นำไปฝากกับธนาคาร

7. รายได้พิเศษ คือการใช้ความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ให้เป็นประโยชน์ เช่น การเปิดสอนพิเศษหรือสอนทักษะฝีมือให้กับผู้สนใจ

8. งานอดิเรกที่มีรายได้ คือการใช้เวลาว่างในยามเกษียณอายุที่มีอยู่มากนั้นทำงานอดิเรกที่ชอบ และงานอดิเรกนั้นๆสามารถหารายได้ เช่นการทำงานฝีมือขาย ซึ่งงานอดิเรกนี้ยังสามารถช่วยให้ชีวิตหลังวัยเกษียณอายุมีความสุขเพลิดเพลินอีกด้วย

9. ช่วยเหลือส่วนตัว คือเงินที่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็น ลูก หลาน ญาติพี่น้อง ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำวางแผนการเงินด้านการสร้างความมั่งคั่งทางด้านการวางแผนเงินออม แผนการใช้เงิน แผนหนี้สินและด้านการปกป้องความมั่งคั่งทางด้านการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ เพื่อนำมาวิเคราะห์การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ทฤษฎีการตัดสินใจ

ความหมาย

การตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทางเป็นแนวทางปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การตัดสินใจนี้อาจเป็นการตัดสินใจที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งหลายอย่าง เพื่อความสำเร็จตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้(สมคิด บางโม 2548)

ส่วนวรพจน์ บุษราคัมวดี (2558) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการในการคัดเลือก เพื่อ การปฏิบัติที่มีทางเลือกหลายทาง และผลลัพธ์มีความแตกต่างกัน ในการตัดสินใจนี้มีขั้นตอนที่เริ่มจากการตระหนักถึงปัญหาและขั้นตอนสุดท้ายจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

องค์ประกอบของการตัดสินใจ

การตัดสินใจมีองค์ประกอบที่ต้องพิจารณา 4 ประการ คือ

1. ผู้ทำการตัดสินใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะการตัดสินใจจะดีหรือไม่ขึ้นกับบุคคลผู้ตัดสินใจเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้ตัดสินใจจำเป็นต้องมีข้อมูล มีเหตุผล ที่ค่านิยมที่ถูกต้องสอดคล้องกับการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามบางกรณีผู้ตัดสินใจอาจขาดข้อมูล ขาดเหตุผล จึงต้องมีกลุ่มเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ และผู้ตัดสินใจควรวิเคราะห์สถานการณ์ที่เหมาะสมที่จะทำการตัดสินใจด้วย
2. ประเด็นหรือปัญหาที่ต้องตัดสินใจ ควรต้องกำหนดประเด็นให้ชัดเจนว่าเป็นเรื่องใด
3. ทางเลือกที่จะบรรลุเป้าหมาย ผู้ตัดสินใจ จำเป็นต้องค้นหาทางเลือกที่ดีกว่า โดยมุ่งสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้
4. สถานการณ์ที่ทำการตัดสินใจ ในการตัดสินใจจำเป็นต้องคำนึงถึงสถานการณ์ที่ทำการตัดสินใจว่าเป็นแบบใด ซึ่งได้แก่
 - 4.1. สถานการณ์ที่แน่นอน เป็นสถานการณ์ที่ผู้ทำการตัดสินใจ ทราบทางเลือกและผลที่จะเกิดขึ้นของทางเลือกนั้น การตัดสินใจย่อมมีโอกาสเลือกที่ถูกต้อง เช่น ตัดสินใจนำเงินไปฝาก ธนาคารย่อมสามารถคำนวณดอกเบี้ยได้ชัด การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลได้รับผลตอบแทนที่แน่นอน เป็นต้น
 - 4.2. สถานการณ์ที่เสี่ยง เป็นสถานการณ์ที่ผู้ตัดสินใจทราบทางเลือก และทราบถึงโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่เกิดขึ้น ผู้ตัดสินใจจะตัดสินใจเมื่อโอกาสที่จะได้รับมีประโยชน์มากกว่าเสียประโยชน์ สถานการณ์เช่นนี้ ผู้ตัดสินใจควรจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีความน่าจะเป็นและแขนงของการตัดสินใจ
 - 4.3. สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน เป็นสถานการณ์ที่ผู้ทำการตัดสินใจทราบทางเลือก แต่ไม่ทราบผลที่จะเกิดขึ้นในทางเลือกนั้นๆ และไม่สามารถคาดคะเนความน่าจะเป็นในแต่ละทางเลือกได้

สถานการณ์เช่นนี้ ผู้ทำการตัดสินใจ จึงไม่ควรตัดสินใจใดๆ ลงไป จนกว่าจะมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากกว่าที่เป็นอยู่

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจออมเงินเท่านั้น เนื่องจากบุคคลจะตัดสินใจออมเงินด้วยเหตุผลที่สำคัญ คือ มุ่งสะสมหรือออมเงินไว้ใช้จ่ายเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุซึ่งเป็น วัยที่กำลังร่างกายถดถอยลง ความสามารถในการสร้างรายได้เชิงเศรษฐกิจลดลง อาจทำงานที่ไม่มีมูลค่าแรงงาน อาจไม่มีการซื้อขายแรงงานหรือไม่ค้าจ้าง (วรากรณ์ สามโกเศศ 2549)

ทฤษฎีการประชาสัมพันธ์

สุปรีย์ สุวรรณบุญ(2550) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่าเป็นการสื่อสารความคิดเห็น ข่าวสาร ข้อเท็จจริงต่างๆ ไปสู่กลุ่มประชาชนเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงาน องค์กร สถาบันกับกลุ่ม ประชาชนเป้าหมายและประชาชนที่เกี่ยวข้องเพื่อหวังผลในความร่วมมือ สนับสนุนจากประชาชน รวมทั้งมีส่วนช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ ที่ดีให้แก่หน่วยงาน องค์กรสถาบันด้วยทำให้ประชาชนเกิดความนิยม เลื่อมใส ศรัทธาต่อหน่วยงานตลอดจนค้นหาและกำจัดแหล่งเข้าใจผิดช่วยลดล้างปัญหาเพื่อสร้างความสำเร็จในการดำเนินงานขอหน่วยงานนั้น

องค์ประกอบของการประชาสัมพันธ์

1. องค์กร สถาบันหรือหน่วยงาน ได้แก่งานที่บุคคลหรือคณะบุคคลได้จัดทำขึ้นเป็นแหล่งข่าว แหล่งข้อมูลในการเผยแพร่ข้อมูลต่างๆโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการใดๆให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีกิจการเหล่านี้ อาจจะเป็นกิจการของรัฐบาลรัฐวิสาหกิจ องค์กรสาธารณกุศล และธุรกิจเอกชน เช่น รัฐบาล กระทรวง ทบวงกรมหน่วยราชการหรือหน่วยรัฐวิสาหกิจต่างๆ มูลนิธิ บริษัทห้างร้าน ธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น

2. ข่าวสารประชาสัมพันธ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่องค์กร สถาบันหรือหน่วยงานต้องการเผยแพร่ได้แก่ เรื่องราวที่เป็น เนื้อหา สาระ รูปภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ที่สามารถสื่อสารความเข้าใจ

3. สื่อประชาสัมพันธ์ ได้แก่ เรื่องราวที่เป็นเนื้อหาสาระ รูปภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย อาจจะเป็นสื่อคำพูด เช่น การสนทนา การประชุม การสัมมนา การอภิปราย การปาฐกถาขลข้อสิ่งพิมพ์ เช่น จดหมาย บัตรอวยพรแผ่นปลิว หนังสือวารสาร รูปลอก ฯลฯ หรือสื่อภาพและเสียง เช่น ภาพถ่าย สไลด์ แผ่นโปร่งใส วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถสื่อสารความเข้าใจได้ การเลือกใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์มีความสำคัญ ถ้าเป็นบุคคลภายในอาจใช้โทรทัศน์วงจรปิด เสียงตามสาย ประกาศข่าวจดหมายข่าว ถ้าเป็นประชาชนทั่วไป สื่อประชาสัมพันธ์จะต้องเผยแพร่ข้อมูลได้ในวงกว้างเช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

4. กลุ่มประชาชนเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ กลุ่มบุคคลหรือประชาชนที่เป็นเป้าหมายในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ครั้งนั้น ๆ ดังนี้

4.1 กลุ่มประชาชนภายใน หมายถึง กลุ่มบุคลากร เจ้าหน้าที่ พนักงานขององค์กร สถาบัน หรือหน่วยงาน

4.2 กลุ่มประชาชนภายนอก หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อยู่ภายนอกองค์กร สถาบัน หรือหน่วยงาน อันได้แก่ กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน องค์กรหรือสถาบันโดยตรงกลุ่มประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มประชาชนทั่วไป

กระบวนการประชาสัมพันธ์

1. การสำรวจและกำหนดเป้าหมาย เป็นการประมวลข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน หน่วยงาน ทั้งในแง่ความรู้ ความคิดเห็น และพฤติกรรม ที่เป็นผลมาจากนโยบายและการดำเนินงานของสถาบัน

2. การวางแผนและกำหนดแผนงานการปฏิบัติ โดยเมื่อทราบปัญหาที่เกิดขึ้นการลงมือปฏิบัติ และทำการสื่อสารตามที่วางแผนและกำหนดไว้แล้วในขั้นตอนที่สองเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3. การปฏิบัติการและการสื่อสาร ในขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติและทำการสื่อสารตามที่วางแผนและกำหนดไว้แล้วในขั้นตอนที่สอง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นการตัดสินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ รวมทั้งประเมินประสิทธิผลของ การเตรียมแผนงานและการสนับสนุน แผนงานโดยการสำรวจผลและความคิดเห็น จากกลุ่มประชาชน เป้าหมายโดยตรง

วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

1. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจภายในองค์กรสถาบันหรือหน่วยงานอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรสถาบันหรือหน่วยงานกับประชาชน โดยการแจ้งนโยบาย วัตถุประสงค์ ภารกิจและการดำเนินการขององค์กรสถาบันหรือหน่วยงาน ให้ประชาชน หรือผู้ใช้บริการทราบเพื่อให้สามารถเลือกใช้บริการหรือให้ความร่วมมือได้อย่างถูกต้อง

3. เพื่อให้ผู้บริหารขององค์กร สถาบัน หรือหน่วยงาน ได้รับทราบประสามติ หรือความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนหรือผู้ใช้บริการ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่มีอยู่ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4. เพื่อสร้างความชื่นชม นิยม ศรัทธาและภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับองค์กร สถาบัน หรือหน่วยงานนั้นให้คงอยู่ตลอดไป

5. เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรสถาบันหรือหน่วยงานกับประชาชนและผู้ใช้บริการทั้งภายในและภายนอกให้มีประสิทธิภาพ

การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐบาล

จุฑารัตน์ ไสดาศรี(2555) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐบาลมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงบริการหรือหน่วยงานต่างๆของรัฐบาลที่มีอยู่ ประชาชนจะได้ให้ความร่วมมือและได้รับประโยชน์จากการใช้บริการของหน่วยงานนั้น

2. เพื่อเรียกร้องความสนับสนุนจากประชาชน

3. เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเสนอความคิดเห็นต่อฝ่ายบริหารเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงนโยบาย

4. เพื่อเป็นการอธิบายหรือเพื่อให้ส่วนราชการต่างๆได้ทราบถึงประสามติที่ประชาชนมีต่อส่วนราชการนั้นๆได้จะดำเนินงานให้สอดคล้องกับความรู้สึนึกคิดหรือความต้องการของประชาชน

5. เพื่อสร้างความนิยมและความสัมพันธ์จากประชาชน

6. เพื่อหาความสนับสนุนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

7. เพื่อเผยแพร่ผลงานความก้าวหน้าต่างๆในด้านการปกครองและการบริการประเทศของรัฐบาล

การประชาสัมพันธ์ภายในประเทศนั้นมีจุดประมุขหมายเพื่อลดช่องว่างระหว่างประชาชนกับรัฐบาลโดยให้ประชาชนได้ทราบเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวต่างๆของรัฐบาล เช่น นโยบาย การดำเนินงาน

ผลงานของการดำเนินโครงการต่างๆ หรือแก้ไขป้องกันความเข้าใจผิดที่ประชาชนมีต่อหน่วยงานของรัฐ

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐจะเน้นในด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติผ่านสื่อต่างๆ และการรับรู้ข่าวสารเหล่านั้นของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการภาครัฐ

มิลเลต(Millet, 1945 อ้างถึงใน ไสว ชัยบุญเรือง, 2555, หน้า45) การบริการจากภาครัฐคือการปฏิบัติงานด้วยการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ 5 ประการได้แก่

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน(Equitable Service)โดยยึดหลักว่า คนเราทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกันความเท่าเทียมกันหมายถึง ประชาชนทุกคนควรมีสิทธิเท่าเทียมกันทั้งทางกฎหมายและทางการเมืองและการให้บริการของรัฐจะต้องไม่แบ่งเชื้อชาติ ผิวหรือความยากจนตลอดจนสถานะทางสังคม

2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely Service) จะไม่มีงานทางสาธารณะใดๆที่เป็นผลงานที่มีประสิทธิภาพหากไม่ตรงต่อเวลาหรือทันเหตุการณ์

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) นอกจากจะให้บริการอย่างเท่าเทียมกันและรวดเร็วแล้วยังต้องมีการจัดจำนวนคนให้บริการอย่างเพียงพอสำหรับการให้บริการอย่างทั่วถึง

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) คือมีความพร้อมให้บริการตลอดเวลาเพื่อสนองต่อความต้องการใช้บริการของสาธารณชน

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service)เป็นการให้บริการที่มีความเจริญก้าวหน้าไปทั้งทางด้านผลงานและคุณภาพ เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ประสิทธิ์ พรธณพิสุทธิ์ (2540) กล่าวว่า การให้บริการที่ดี คือ การรับใช้ช่วยเหลือเกื้อกูลและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อให้เกิดความพอใจ รักใคร่และศรัทธาต่อการให้บริการ ทั้งนี้ ผู้ปฏิบัติงานต้องให้ความร่วมมือพัฒนาการบริการให้เกิดความก้าวหน้าและมั่นคง โดยหาวิธีการให้บริการแก่ผู้มาติดต่อให้เกิดความรวดเร็วถูกต้อง ครบถ้วนทุกขั้นตอน และเป็นไปด้วยความเสมอภาคและได้กล่าวถึงหลักการให้บริการที่ดีไว้ว่า ต้องยึดหลักการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ ครบถ้วน

รวดเร็วและเสมอภาค ทั้งนี้จะต้องลดขั้นตอนลดเวลา ลดโต๊ะเจ้าหน้าที่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งอาจใช้หลักบริการใน 2 ลักษณะคือ

1. การให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One stop service) คือการให้บริการอยู่ในสถานที่เดียวกันทั้งหมดทุกหน่วยงานที่ให้บริการ ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด และต้องให้บริการแล้วเสร็จเพียงครั้งเดียว โดยผู้มาติดต่อใช้เวลาน้อยและเกิดความพึงพอใจ

2. การให้บริการแบบอัตโนมัติ (Automatic Service) คือการให้บริการโดยใช้เครื่องมือที่ทันสมัย มีอุปกรณ์เพียงพอ จนทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลา ประหยัดคน โดยจะต้องมีการประชาสัมพันธ์แจ้งผู้ที่มาติดต่อทราบอย่างชัดเจน ถึงขั้นตอน ระยะเวลาดำเนินการต่างๆ สำหรับลักษณะของการบริการที่ดีจะทำให้ประชาชนประทับใจและนอกจากนี้ยังต้องมีคุณลักษณะที่ดีในการให้บริการดังนี้

- 2.1 สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง งานมีประสิทธิภาพ
- 2.2 ผู้ให้บริการมีอัธยาศัยดี สร้างความประทับใจให้แก่ผู้รับบริการให้เกิดความเป็นกันเอง
- 2.3 ใช้กฎหมาย ระเบียบที่ง่าย ไม่ซับซ้อน มีแบบพิมพ์ที่กรอกง่าย ลดขั้นตอนการติดต่อขอรับบริการ
- 2.4 มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี
- 2.5 ทำงานตรงต่อเวลา
- 2.6 สถานที่สะดวกสบาย มีอุปกรณ์พร้อม สามารถติดต่อกับงานที่เกี่ยวข้องไม่ไกลนักหรือรวบรวมการให้บริการไว้จุดเดียว
- 2.7 บริการด้วยความเสมอภาค เพื่อสร้างความพอใจให้กับประชาชน พยายามตอบสนองความต้องการของประชาชน
- 2.8 ไม่เรียกร้องสิ่งใดๆจากประชาชน
- 2.9 มีเจ้าหน้าที่เพียงพอได้รับการฝึกฝนมาด้วยความชำนาญ เจ้าหน้าที่ระดับล่างสามารถตัดสินใจได้บางเรื่อง
- 2.10 ให้บริการก่อนและหลังเวลาราชการ หรือให้บริการในวันหยุด
- 2.11 สามารถตรวจสอบการให้บริการได้ว่ามีปัญหาที่ใด
- 2.12 เมื่อมีปัญหา สามารถค้นหากฎหมายหรือระเบียบได้ทันที

จะสามารถสรุปเกี่ยวกับการให้บริการของรัฐที่ดีควรต้องมีลักษณะดังนี้

1. สะดวกและรวดเร็ว ไม่ขั้นตอนการบริการไม่ซับซ้อนทั้งในด้านการจัดสถานที่ให้บริการหรือในด้านเอกสารต่างๆเมื่อมีประชาชนมีสอบถามหรือขอรับบริการต้องบริการได้อย่างรวดเร็ว
2. มีการทำงานที่สมบูรณ์และถูกต้อง มีเกิดข้อผิดพลาดใดๆเกิดขึ้น สามารถแก้ไขได้รวดเร็ว และถูกต้องโดยที่ไม่เกิดความล่าช้าเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน
3. บริการทั่วถึงแก่ผู้มีติดต่อบริการทุกระดับไม่เลือกปฏิบัติเฉพาะบุคคลที่มีฐานะทางสังคมหรือฐานะดีเท่านั้น แต่ต้องบริการให้ความสำคัญอย่างทั่วถึงโดยปราศจากความลำเอียง
4. มีการบริการอย่างเป็นธรรม โดยมีการให้บริการตามลำดับของผู้มาถึงก่อนหลัง ไม่มีการลดขั้นตอนมีการใส่ใจและให้ผู้รับบริการที่ไม่มีความรู้ ต้องให้บริการเป็นพิเศษ

จากที่กล่าวมาในวช. ชัยบุญเรือง(2555)การให้บริการของภาครัฐคือการให้ในสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการและมีการดำเนินอย่างต่อเนื่องที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนเป็นหลักโดยอาศัยหลักการบริการธรรมาภิบาล หรือหลักการบริการบ้านเมืองที่ดีและสิ่งที่สำคัญคือการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการให้บริการของรัฐโดยจะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสะดวกสบายในการเข้าไปรับบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติในธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาของนักวิชาการหลายท่านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ดังนี้

Emily S, Andrews (1992) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในแผนการออมเงินโดยนายจ้างจะหักรายได้ของลูกจ้างเพื่อเป็นการออมเงินไว้ให้ลูกจ้างในยามเกษียณ(plan 401(k))พบว่าตัวแปร อายุ รายได้ส่วนบุคคล รายได้ รวมของครอบครัวและสิทธิในการครอบครองทรัพย์สิน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในแผนการออมเงิน โดยนายจ้างจะหักรายได้ของลูกจ้างเพื่อเป็นการออมเงินไว้ให้ลูกจ้างในยามเกษียณ ที่สูงขึ้น

Malrou Y,Lakshmi and Jing J,Xiao(1995) ศึกษาเรื่อง ความเพียงพอของรายได้สำหรับวัยเกษียณ และวิเคราะห์การวางแผนการเงินสำหรับการเตรียมเกษียณอายุ โดยใช้ข้อมูลการเงินของลูกค้าจากสถาบันการเงินพบว่า ตัวแปรอายุ การศึกษา เชื้อชาติ การถือครองทรัพย์สินและหน้าที่การ

งาน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงิน โดยเพศชาย อายุ 31-59 ปี ที่มีระดับการศึกษาสูงและมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองจะมีการวางแผนด้านเงินที่เพิ่มขึ้น และยังพบอีกว่าคู่สมรสมีส่วนในการช่วยในการวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณอีกด้วย

Andreas Lehnert (2004) และ Michael Hurd and Susann Rohwedder (2005) ศึกษาเรื่องครัวเรือน การบริโภคและข้อจำกัดเครดิต และการศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงการบริโภคและกิจกรรมเมื่อวัยเกษียณตามลำดับ ซึ่งทั้งสองชิ้นงานให้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกันโดยพบว่า การบริโภคของผู้สูงอายุมีความอ่อนไหวต่อสินทรัพย์มากกว่าผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว เนื่องจาก การบริโภคของบุคคลใดๆ มิได้หมายถึงการใช้จ่ายสินค้าและบริการที่ผ่านทางร่างกายโดยตรงเพียงอย่างเดียว เช่น การกิน การใช้เครื่องอุปโภคบริโภค แต่ยังหมายรวมถึงการใช้จ่ายสินค้าและบริการที่ไม่ผ่านร่างกายในอนาคตได้อีกด้วย เช่น การซื้อสินค้าหรือบริการไว้ใช้ในเวลาที่ยังไม่มาถึง ดังนั้นการที่บุคคลในวัยหนุ่มสาว วัยทำงาน จะมีสินทรัพย์ได้ ส่วนหนึ่งได้มาจากการลงทุนในวัยที่ยังมีกำลัง แรงงานสามารถสร้างรายได้เชิงเศรษฐกิจที่มากพอจะนำไปลงทุนได้ซึ่งหากบุคคลได้มีการเตรียมการสร้างสินทรัพย์ไว้เพียงพอแก่ความมั่นคงแล้ว ก็สามารถจะวางแผนการออมเงินหรือการลงทุนแบบอื่นๆ ได้อย่างไม่ต้องกังวลใจ

Wheeler-Brooks, J. and Scanlon (2009) ศึกษาเรื่อง การผลักดันและอุปสรรคในการออมเงินของเด็ก และเยาวชนที่มีรายได้ต่ำ พบว่า ตัวแปรด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการออมและตัวแปรช่องทางการเข้าถึงบริการ จะส่งผลให้เกิดการออมในเด็กและเยาวชนมากขึ้น รวมทั้งการที่ผู้ปกครองและสถานบันการศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความรู้ทางการเงินแก่เด็กและเยาวชนจะส่งผลให้เกิดการผลักดันให้เกิดการออมในเด็กและเยาวชนที่มากขึ้นตามไปด้วย

Pius jacita mwongeli (2015) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสมัครเป็นสมาชิกการออมภาคสมัครใจ (บำนาญ) เพื่อยามเกษียณอายุของลูกจ้างภาครัฐ ในเมืองคิตุย (Kitui) ประเทศเคนยา พบว่า ตัวแปรด้านการรณรงค์และนโยบายจากภาครัฐส่งผลอย่างมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิก โดยพบว่า เมื่อรัฐบาลจัดการรณรงค์ที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ประชาชนรับรู้แล้ว จะให้ทำประชาชนตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นความสะดวกในการเข้าถึงบริการก็ยังส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกอีกด้วยเช่นกัน

ปัญญา ชูเลิศ (2551) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุของเกษตรกรในพื้นที่เฝ้าระวังทางประชากร จ.กาญจนบุรี พบว่าจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน มีผลทางลบต่อการเตรียมความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจ โดยพบว่าบุตรที่อยู่ในวัยพึ่งพิงหรือวัยกำลังศึกษาเล่าเรียนจะเป็นภาระของครอบครัวทำให้พ่อแม่มีโอกาสเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจเพื่อวัยสูงอายุน้อยลง

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2552) ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการออมของครัวเรือนไทยและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ พบว่า ตามแปรรายได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการออม และความสัมพันธ์ของการออมแปรผันตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

กิตติพร สิทธิพันธุ์ (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001– 15,000 บาท และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการวางแผนการเงินในระดับสูง และปัจจัยทางด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารส่งผลต่อการวางแผนการเงินในระดับปานกลาง

ณัชชา ธาราชีวิน และ ธงชัย ศรีวรรณ (2555) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณ พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเงินและทัศนคติเกี่ยวกับการออมส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออม ซึ่งช่วยให้คนคำนึงถึงความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยเกษียณ โดยที่การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการออมเงินและสามารถให้ข้อมูลการเงินที่ถูกต้อง และการสร้างวินัยในการออมส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง สถานบันการเงินต่างๆ ธนาคารและอื่นๆ สามารถนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม และการสร้างกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรู้และทัศนคติที่ดีกับการออม ซึ่งจะส่งผลให้มีการแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยเกษียณ และยังช่วยลดการพึ่งพิงภาครัฐของผู้สูงอายุได้อีกด้วย

ปัทมญา บุญศรี (2555) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมมากที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านรายได้ และรายจ่าย สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมรองลงมาคือ เรื่องของหนี้สิน ภาวะเศรษฐกิจ และอัตราดอกเบี้ย

ชาติชาย สภาวรรณ และ ชไมพรกาญจน์กิจสกุล (2555) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเตรียมความพร้อมด้านการออมเพื่อวัยสูงอายุของผู้สูงอายุไทย พบว่า จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมด้านการออมเพื่อวัยสูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยผู้ที่มีบุตรน้อยกว่ามีโอกาสเตรียมความพร้อมด้านการออมเพื่อวัยสูงอายุมากกว่าผู้ที่มีบุตรมากกว่า

สุริยพร จันทรเจริญ และ กุศล สุนทรธาดา (2555) ศึกษาเรื่อง การออมของแรงงานในระบบและนอกระบบในประชากรวัยก่อนสูงอายุและวัยสูงอายุ พบว่า แรงงานนอกระบบมีสัดส่วนที่ไม่มีเงินออมมากกว่าแรงในระบบ ในขณะที่ผู้ที่มีสัดส่วนในการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยสูงอายุในระดับต่ำ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้ที่มีสถานภาพร้างทั่วไป/กรรมกร พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน และนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่ไม่อยู่ในระบบแรงงานส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมด้านกกว่าออมต่ำ

สุภาภรณ์ คำเรืองฤทธิ์ (2556) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อวัยสูงอายุของประชากรไทย พบว่า ประชากรไทยที่มีอายุ 50-59 ปีที่มีบุตรมากกว่าจะมีแนวโน้มในการเตรียมความพร้อมด้านการเงินน้อยกว่าผู้ที่มีบุตรน้อยกว่า

มูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง(2556)ศึกษาเรื่อง การให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชน ปี 2556 พบว่า ประชาชนไทยส่วนใหญ่มีระดับความรู้ทางการเงินในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และระดับต่ำ รวมกันเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 69.88 สะท้อนให้เห็นว่าระดับความรู้ทางการเงินภาคประชาชนยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และกลุ่มประชากรไทยที่เป็นผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพต่างๆ พบว่า ควรเพิ่มเติมความรู้ทางการเงินในด้านการวางแผนทางการเงินและการลงทุน เพราะคนไทยส่วนใหญ่วางแผนทางการเงินยังไม่เพียงพอ และยังขาดความรู้ความรอบคอบ ในขณะที่การวางแผนเพื่อการเกษียณก็มักเริ่มต้นช้าเกินไป และมีความรู้ความเข้าใจด้านการลงทุนยังไม่ได้

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยอาจพอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินส่วนบุคคล มี 3 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวันจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูการถือครองทรัพย์สิน
2. ปัจจัยภายใน คือ การวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณ
3. ปัจจัยภายนอก คือ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ และความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลโอกาสต่อโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับสาระสำคัญ ดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

จากตลาดในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานครทั้งหมด 9 ตลาด โดยเลือกตลาดที่มีแผงขายสินค้าจำนวนแผงไม่เกิน 1,000 แผง และค้าขายสินค้าในช่วงกลางวัน จำนวน 6 ตลาด ได้แก่ ตลาดประชานิเวศน์ 1 ตลาดบางกะปิ ตลาดนอกจอก ตลาดเทวราช ตลาดรัชดาภิเษก และตลาดสิงหา โดยมีจำนวนแผงขายสินค้านับรวมทั้งหมดเท่ากับ 2,271 แผง (สำนักงานตลาด 2558)

$$n = \frac{N}{1 + (N(e))^2}$$

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	ขนาดของประชากรทั้งหมด
e	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง
โดย	กำหนดให้มีความเชื่อมั่นที่ 95%	
	กำหนดให้ $e = 0.05$	

$$\begin{aligned} \text{จะได้ } n &= \frac{2,271}{1+(2,271(0.05))^2} \\ &= 340 \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 340 คน¹

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่หนึ่ง

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากตลาดสดในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานครที่ค้าขายกลางวัน และมีแผงค้า ไม่เกิน 1,000 แผง จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ ตลาดประชาธิเวศน์¹ ตลาดบางกะปิ ตลาดหนองจอก ตลาดเทวราช ตลาดรัชดาภิเษก และตลาดสิงหา ตาราง 1 ตลาดในความรับผิดชอบดูแลรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	ชื่อตลาด	ลักษณะสินค้า	จำนวน แผง
1	ประชาธิเวศน์ 1	ตลาดสด จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ผักสด ผลไม้ เนื้อสัตว์ อาหารทะเลสด ของแห้ง เครื่องอุปโภค บริโภค เบ็ดเตล็ด	314
2	บางกะปิ	ตลาดสด จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ผักสด ผลไม้ เนื้อสัตว์ อาหารทะเลสด ของแห้ง เครื่องอุปโภค บริโภค เบ็ดเตล็ด	453
3	หนองจอก	ตลาดสด จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ผักสด ผลไม้ เนื้อสัตว์ อาหารทะเลสด ของแห้ง เครื่องอุปโภค บริโภค เบ็ดเตล็ด	350
4	เทวราช	ตลาดสด จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ผักสด ผลไม้ เนื้อสัตว์ อาหารทะเลสด ของแห้ง เครื่องอุปโภค บริโภค เบ็ดเตล็ด	907
5	รัชดาภิเษก	อาหารสำเร็จรูปเป็นหลัก ผลไม้ อาหารแห้ง	160
6	สิงหา	ตลาดจำหน่ายอาหาร ร้านไอศกรีม ร้านผลไม้ เครื่องครัว ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย ร้านตัดเสื้อผ้า ปะแก๊	87
รวม			2,271

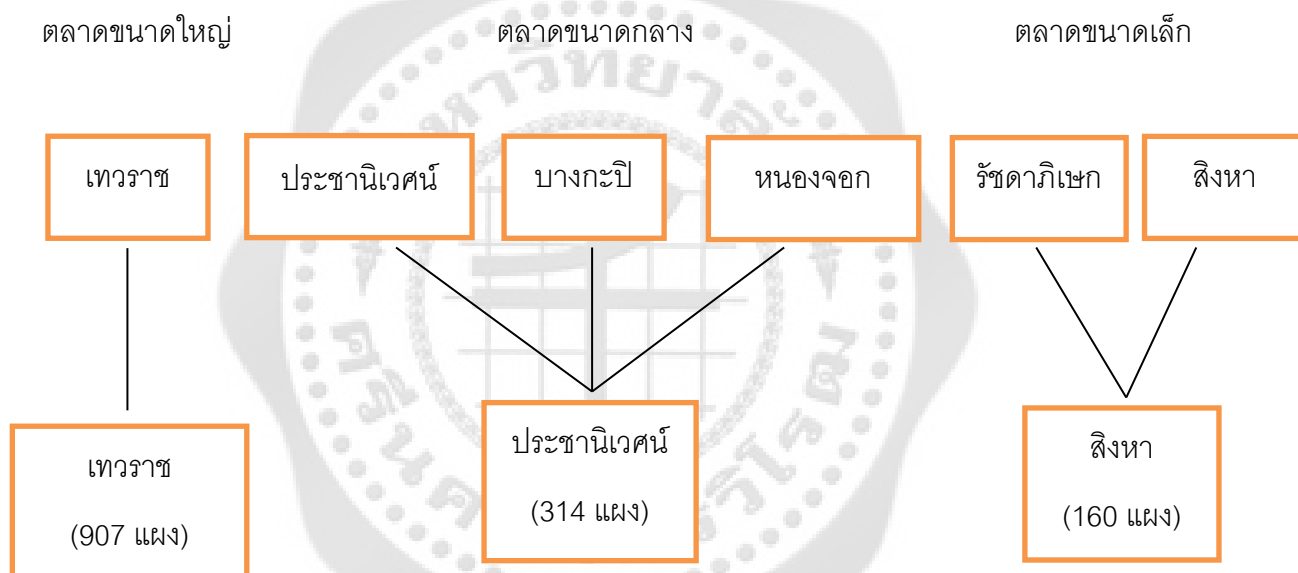
¹ผู้วิจัยกำหนดให้ 1 แผงค้า คือ ตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คน

ขั้นที่สอง

เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ตลาดที่มีแผงค้าขนาดกลาง 300-500 แผง ได้แก่ ตลาดประชานิเวศน์ ตลาดบางกะปิ และตลาดหนองจอก กลุ่มที่ 2 ตลาดที่มีแผงค้าขนาดใหญ่ 500-1,000 แผง ได้แก่ ตลาดเทวราช และกลุ่มที่ 3 ตลาดที่มีแผงค้า น้อยกว่า 300 แผง ได้แก่ ตลาดรัชดาภิเษก และตลาดสิงหา

ขั้นที่สาม

เลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จากกลุ่มตลาด 3 กลุ่มๆ ละ 1 แห่ง ได้แก่ ตลาดประชานิเวศน์ ตลาดเทวราช และตลาดสิงหา

ขั้นที่สี่

ใช้วิธีกำหนดสัดส่วนของตัวอย่างเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ ได้สัดส่วนย่อยของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\text{ตลาดเทวราช} = \left(\frac{907}{907+314+87} \right) \times 340 \text{ ได้จำนวนตัวอย่างประมาณ 236 คน}$$

$$\text{ตลาดประชานิเวศน์} = \left(\frac{314}{907+314+87} \right) \times 340 \text{ ได้จำนวนตัวอย่างประมาณ 82 คน}$$

$$\text{ตลาดสิงหา} = \left(\frac{87}{907+314+87} \right) \times 340 \text{ ได้จำนวนตัวอย่างประมาณ 23 คน}$$

รวมจำนวนตัวอย่าง ประมาณ 341 คน ซึ่งเกินกว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำหนดและคำนวณไว้เล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อป้องกันการสูญเสียข้อมูล กรณีแบบสอบถามไม่สมบูรณ์

ขั้นที่ห้า

นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากตลาดที่ได้รับการสุ่ม โดยวิธีสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling) ตามที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกในการให้ข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย โดยแบ่งโครงสร้างแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะการถือครองทรัพย์สิน โดยเป็นแบบสอบถามมีหลายคำตอบให้เลือกตอบ (Multiple Choice Questions)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ดังนี้ ท่านมีการแบ่งรายได้เพื่อออมก่อนนำไปใช้จ่าย ท่านมีการจดบันทึกรายรับรายจ่ายเป็นประจำท่านทราบสถานะการเป็นหนี้และวางแผนหนี้สินตลอดเวลาท่านมีการประเมินรายได้และค่าใช้จ่ายหลังจากการเกษียณอายุ ท่านมีการวางแผนการออมในปัจจุบันเพื่อวัยเกษียณ ท่านและสมาชิกในครอบครัวร่วมกันวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณให้กับตัวท่านเองและสมาชิกในครอบครัวซึ่งเป็นข้อคำถาม แบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามระดับปฏิบัติการ 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ดังนี้ ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆเกี่ยวกับการออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ท่านรับรู้ข้อมูลคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ท่านรับรู้สิทธิประโยชน์ต่างๆของการเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ท่านรับรู้เกี่ยวกับช่องทางหลักในการเข้าถึงบริการของกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และ ธนาคารกรุงไทยเพียงพอ ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามระดับความรู้ 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

และด้านความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 3 ข้อ ดังนี้ ท่านคิดว่าธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยมีสาขาเพียงพอในการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการ ท่านคิดว่าจะได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วในการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติที่ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทย และท่านคิดว่าคิดว่าการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติโดยใช้บัตรประชาชนเพียงอย่างเดียวช่วยให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการซึ่งเป็นข้อคำถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อคำถามเกี่ยวกับการพิจารณาและตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ซึ่งประกอบข้อคำถามจำนวน 1 ข้อ ท่านคิดว่าในอนาคตมีโอกาสตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ เป็นข้อคำถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความเป็นจริง 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมสาระ และเนื้อหาต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดโอกาสในการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย
3. สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วนแบ่งเป็น
 - ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ การวางแผนการเงิน
 - ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ และความสะดวกในการเข้าถึงบริการ
 - ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงให้ชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย แต่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง 40 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.8

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้รับการทดสอบคุณภาพแล้ว ไปใช้กลุ่มตัวอย่างที่ตลาดเทวราช ตลาดประชานิเวศน์ และตลาดสิงหา โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บแบบสอบถามทันที

การจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการวางแผนด้านการเงินที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 เกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ มีเกณฑ์การวัดเป็นแบบ Selected Category Scale 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมิน (สิน พันธุ์พินิจ 2547) ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด}-\text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับปฏิบัติการของการวางแผนการเงิน

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	ปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	ปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์เฉลี่ยระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง	รับรู้มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	รับรู้มาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	รับรู้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	รับรู้น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	รับรู้น้อยที่สุด

เกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง	สะดวกมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	ค่อนข้างสะดวก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	ปกติ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	ค่อนข้างไม่สะดวก
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	ไม่สะดวกเลย

และเกณฑ์เฉลี่ยระดับในการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง	ตัดสินใจออมอย่างแน่นอน
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	ตัดสินใจออมค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	มีโอกาสออมค่อนข้างน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	มีโอกาสอมน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 5 เกี่ยวกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

5. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้ t-test และ F-test
6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สถิติที่ใช้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร (พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์ 2547)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์ 2547)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาร์ค (Cronbach)(พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์ 2547)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	N	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบสมมติฐานหลักข้อที่ 1 ใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วย t-test (พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์ 2547) ซึ่งได้แก่ ตัวแปร เพศ โดยใช้สูตร ต่อไปนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบ t
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 การทดสอบสมมติฐานหลักข้อที่ 1 ด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(One – Way ANOVA)(พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์ 2547) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรของกลุ่มตัวอย่าง กรณีที่ตัวแปรอิสระมีมากกว่าสองกลุ่ม (ได้แก่ ตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อวัน สถานภาพสมรส จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู การถือครองทรัพย์สิน) โดยใช้สูตรดังนี้

$$F = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$$

เมื่อ F แทนค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ

$MS_{(B)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

$MS_{(W)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

$$MS_{(B)} = \frac{SSb}{(k-1)}$$

$$MS_{(W)} = \frac{SSw}{(n-k)}$$

SSb แทน ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม

SSw แทน ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม

k แทน จำนวนกลุ่ม

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(k-1) แทน Degree of freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (df_b)

(n-k) แทน Degree of freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (df_w)

และถ้าผลทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไปเพื่อดูว่าคู่ใดมีความแตกต่างกันบ้าง โดยใช้วิธี Fisher's least significant difference (LSD)(พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์ 2547)

$$LSD = t_{1-\alpha, 2n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ $t_{1-\alpha, 2n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

MES แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MSw)

n_i แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i

n_j แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

4. การทดสอบสมมติฐานหลักข้อที่ 2 และข้อที่ 3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน(Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์ 2547) โดยใช้สูตรดังนี้

$$r_{xy}=r_{yx}=\frac{\Sigma(x_i-\bar{x})(y_i-\bar{y})}{\sqrt{\Sigma(x_i-\bar{x})^2-\Sigma(y_i-\bar{y})^2}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวแปร x
	$\bar{y}$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวแปร y
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
- ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย
- ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
- ค่า r เข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก
- ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
- ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีดังนี้
 - ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
 - ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง
 - ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
 - ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
 - ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน เกี่ยวกับการวางแผนการออม และปัจจัยภายนอกเกี่ยวกับ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการเข้าถึงบริการของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย เพื่อศึกษาการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ สำหรับการวิเคราะห์และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อสื่อความหมายให้มีความเข้าใจตรงกัน ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F- distribution
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรม เพื่อใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
Max	แทน	ค่าสูงสุด
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_a	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยว การวางแผนการเงิน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ
และความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.1 ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวัน จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู และการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

5.2 การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

5.3 การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและความสะดวกในการเข้าถึงบริการมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อวัน จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู การถือครองทรัพย์สิน แยกแยะจำนวนและค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
•ชาย	115	33.7
•หญิง	226	66.3
รวม	341	100.0
อายุ		
•ต่ำกว่า 20 ปี	13	3.8
•21 – 30 ปี	43	12.6
•31 – 40 ปี	61	17.9
•41 – 50 ปี	100	29.3
•51 – 60 ปี	79	23.2
•มากกว่า 60 ปี	45	13.2
รวม	341	100.0
สถานภาพสมรส		
•โสด	85	24.9
•สมรส	237	69.5
•ม่าย/หย่า/แยก	19	5.6
รวม	341	100.0
ระดับการศึกษา		
•ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	174	51.0
•มัธยมศึกษาตอนต้น	49	14.4
•มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	9.7
•ปวช./ปวส./อนุปริญญา	37	10.9
•ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	48	14.0
รวม	341	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อวัน		
•ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	298	87.3
•1,001 – 2,000 บาท	33	9.7
•2,001 – 3,000 บาท	6	1.8
•มากกว่า 3,000 บาท	4	1.2
รวม	341	100.0
คนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู		
•ไม่มี	51	15.0
•1 – 2 คน	113	33.1
•3 – 4 คน	109	32.0
•มากกว่า 4 คนขึ้นไป	28	19.9
รวม	341	100.0
การถือครองทรัพย์สิน		
•เป็นเจ้าของโดยปลอดภาระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัย หรือผ่อนชำระหมดแล้ว	84	24.6
•เป็นเจ้าของโดยอยู่ระหว่างผ่อนชำระหนี้ด้านที่อยู่ อาศัย	25	7.3
•เช่าอยู่อาศัย	204	59.8
•อาศัยอยู่กับผู้อื่นโดยไม่มีค่าใช้จ่าย	28	8.3
รวม	341	100.0

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยจำนวน 341 คน สามารถจำแนกได้ดังนี้

เพศ: พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และเพศชายจำนวน 115 คิดเป็นร้อยละ 33.7

อายุ: พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง

41 – 50 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 อายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 อายุ 21 – 30 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

สถานภาพสมรส: พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาไม่มีสถานภาพใดจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และสถานภาพ ม่าย/หย่าแยก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

ระดับการศึกษา: พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ระดับการศึกษาวช./ปวส./อนุปริญญาจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7

รายได้เฉลี่ยต่อวัน: พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อวัน ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3 รองลงมาได้รายได้ 1,001 – 2,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 รายได้ 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และ รายได้มากกว่า 3,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู: พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 1 – 2 คน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมามีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 3 – 4 คน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 คนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมากกว่า 4 คน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และไม่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15

การถือครองทรัพย์สิน: พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่เช่าที่อยู่เพื่ออยู่อาศัย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมาคือเป็นเจ้าของโดยปลอดภาระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัยหรือผ่อนชำระหมดแล้ว จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 เป็นเจ้าของโดยอยู่ระหว่างผ่อนชำระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และอาศัยอยู่กับผู้อื่นโดยไม่มีค่าใช้จ่าย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนการเงิน

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติการการวางแผนการเงินของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

การวางแผนการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติการ
• ท่านมีการแบ่งรายได้เพื่อออกมาก่อนนำไปใช้จ่าย	2.48	0.713	ปฏิบัติน้อย
• ท่านมีการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายเป็นประจำ	1.52	1.004	ปฏิบัติน้อยที่สุด
• ท่านทราบสถานะการเป็นหนี้สินและวางแผนหนี้สินตลอดเวลา	2.78	1.237	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
• ท่านมีการประเมินรายได้และค่าใช้จ่ายหลังจากการเกษียณอายุ	2.20	0.817	ปฏิบัติน้อย
• ท่านมีการวางแผนการออมในปัจจุบันเพื่อวัยเกษียณ	2.56	0.681	ปฏิบัติน้อย
• ท่านและสมาชิกในครอบครัวร่วมกันวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณให้กับตัวท่านเองและสมาชิกในครอบครัว	2.64	0.619	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ผลรวมระดับปฏิบัติการ	2.36	0.845	ปฏิบัติน้อย

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติการการวางแผนการเงินพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีการปฏิบัติการด้านการวางแผนการเงินในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีการปฏิบัติการด้านการวางแผนการเงินอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้งในข้อคำถามที่ว่า ท่านทราบสถานะการเป็นหนี้สินและวางแผนหนี้สินตลอดเวลาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และข้อคำถามที่ว่า ท่านและสมาชิกในครอบครัวร่วมกันวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณให้กับตัวท่านเองและสมาชิกในครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64

ส่วนผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีการปฏิบัติการด้านการวางแผนการเงินอยู่ในระดับปฏิบัติในข้อคำถามที่ว่าท่านมีการวางแผนการออมในปัจจุบันเพื่อวัยเกษียณ

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 รองลงมาเป็นข้อคำถามที่ว่า ท่านมีการแบ่งรายได้เพื่อออกก่อนนำไปใช้จ่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 และข้อคำถามที่ว่า ท่านมีการประเมินรายได้และค่าใช้จ่ายหลังจากการเกษียณอายุ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20

สำหรับผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีการปฏิบัติกิจการด้านการวางแผนการเงินในระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ในข้อคำถามที่ว่าท่านมีการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายเป็นประจำโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.52

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ และความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

3.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ

การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
• ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆเกี่ยวกับการออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ	2.18	0.99	รับรู้น้อย
• ท่านรับรู้ข้อมูลคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ	1.80	0.87	รับรู้น้อย
• ท่านรับรู้ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆของการเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ	1.82	0.95	รับรู้น้อย
• ท่านรับรู้เกี่ยวกับช่องทางหลักในการเข้าถึงบริการของกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และ ธนาคารกรุงไทย	2.01	0.95	รับรู้น้อย
ผลรวมระดับการรับรู้	1.95	0.94	รับรู้น้อย

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนและระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐในภาพรวมอยู่ในระดับรับรู้เล็กน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐอยู่ในระดับรับรู้น้อยในข้อคำถามที่ว่า ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆเกี่ยวกับการออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 รองลงมาเป็นข้อคำถามที่ว่า ท่านรับรู้เกี่ยวกับช่องทางหลักในการเข้าถึงบริการของกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 และข้อคำถามที่ว่า ท่านรับรู้ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆของการเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 ส่วนข้อคำถามที่ว่า ท่านรับรู้ข้อมูลคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.80

3.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ

ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
•ท่านคิดว่าธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยมีสาขาเพียงพอในการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการ	3.25	0.81	ปกติ
•ท่านคิดว่าจะได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติที่ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทย	3.65	0.69	ค่อนข้างสะดวก
•ท่านคิดว่าคิดว่าการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติโดยใช้บัตรประชาชนเพียงอย่างเดียวช่วยให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการ	2.61	0.94	ปกติ
ผลรวมระดับความคิดเห็น	3.17	0.81	ปกติ

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปกติโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติในระดับค่อนข้างสะดวก ในข้อคำถามที่ว่า ท่านคิดว่าจะได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติที่ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

สำหรับผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติในระดับปกติ พบในข้อคำถามที่ว่า ท่านคิดว่าธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยมีสาขาเพียงพอในการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และข้อคำถามที่ว่า ข้อท่านคิดว่าคิดว่าการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติโดยใช้บัตรประชาชนเพียงอย่างเดียวช่วยให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับในการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

การตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการตัดสินใจ
•ท่านคิดว่าในอนาคตมีโอกาสตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ	2.60	0.94	มีโอกาสออมค่อนข้างน้อย
ผลระดับการตัดสินใจ	2.60	0.94	มีโอกาสออมค่อนข้างน้อย

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนและมาตรฐาน และระดับในการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีการตัดสินใจอยู่ในระดับมีโอกาสออมค่อนข้างน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.1 การวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวันจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู และการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

5.1.1 สมมติฐานข้อที่ 1.1 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

H_a : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

ตาราง 6 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามเพศ

	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออม แห่งชาติ	•ชาย	2.70	0.936	1.409	0.285
	•หญิง	2.55	0.938		

ตาราง 8 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามเพศพบว่า

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมีค่า Sig. เท่ากับ 0.285 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0)ซึ่งหมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

5.1.2 สมมติฐานข้อที่ 1.2 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

H_a : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามอายุ

	อายุ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
การตัดสินใจออมเงินผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติ	•ต่ำกว่า 20 ปี	3.08	1.188	4.542*	0.001
	•21 – 30 ปี	2.86	0.639		
	•31 – 40 ปี	2.82	0.922		
	•41 – 50 ปี	2.56	0.914		
	•51 – 60 ปี	2.54	0.917		
	•60 ปีขึ้นไป	2.13	1.036		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 9 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามอายุ

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐาน (H_a) หมายความว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติทั้งนี้ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 10

ตาราง 8 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่วะหว่างอายุกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุน
การออมแห่งชาติ

อายุ	$\bar{X}$	•ต่ำกว่า 20 ปี	•21 – 30 ปี	•31 – 40 ปี	•41 – 50 ปี	•51 – 60 ปี	•60 ปีขึ้นไป
		3.08	2.86	2.82	2.56	2.54	2.13
•ต่ำกว่า 20 ปี	3.08	-	0.216 (0.455)	0.257 (0.358)	0.517 (0.056)	0.533 (0.053)	0.944* (0.001)
•21 – 30 ปี	2.86		-	0.041 (0.823)	0.300 (0.073)	0.316 (0.069)	0.727* (0.000)
•31 – 40 ปี	2.82			-	0.260 (0.082)	0.275 (0.078)	0.686* (0.000)
•41 – 50 ปี	2.56				-	0.016 (0.909)	0.427* (0.010)
•51 – 60 ปี	2.54					-	0.411* (0.017)
•60 ปีขึ้นไป	2.13						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 10 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่วะหว่างอายุกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่า

ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปีมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปีมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปในระดับ 0.944

ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 21 – 30 ปีมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 21 – 30 ปีมีโอกาสตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปในระดับ 0.727

ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 31 – 40 ปีมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 – 40 ปีมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปในระดับ 0.686

ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 41 – 50 ปีมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 41 – 50 ปีมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปในระดับ 0.427

ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 51 – 60 ปีมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 51 – 60 ปีมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปในระดับ 0.411

5.1.3 สมมติฐานข้อที่ 1.3 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

H_a : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

ตาราง 9 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ จำแนกตามสถานภาพสมรส

	สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
การตัดสินใจออมเงินผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติ	• โสด	2.88	0.956	5.461*	0.005
	• สมรส	2.50	0.933		
	• ม่าย/หย่า/แยก	2.68	0.671		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 11 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ จำแนกตามสถานภาพสมรส

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐาน (H_a) หมายความว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) ด้วยวิธี LSD

ตาราง 10 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพกับการตัดสินใจออมเงินผ่าน
กองทุนการออมแห่งชาติ

สถานภาพ	$\bar{X}$	• โสด	• สมรส	• ม่าย/หย่า/แยก
		2.88	2.50	2.68
• โสด	2.88	-	0.384* (0.001)	0.198 (0.400)
• สมรส	2.50		-	-0.186 (0.400)
• ม่าย/หย่า/แยก	2.68			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่า

ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีสถานภาพโสดมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีสถานภาพโสดมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีสถานภาพสมรสขึ้นไปในระดับ 0.198

5.1.4 สมมติฐานข้อที่ 1.4 ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

H_a : ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
การตัดสินใจออมเงินผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติ	•ต่ำกว่ามัธยม ศึกษาตอนต้น	2.45	0.922	2.399*	0.05
	•มัธยมศึกษาตอนต้น	2.73	0.953		
	•มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.70	0.770		
	•ปวช./ ปวส. / อนุปริญญา	2.78	1.004		
	•ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี	2.81	0.982		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 13 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออม
แห่งชาติจำแนกตามระดับการศึกษา

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมีค่า Sig. เท่ากับ 0.05 ซึ่งเท่ากับ 0.05 นั้น
คือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐาน (H_a) หมายความว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่าย
สินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการ
ออมแห่งชาติแตกต่างกันทั้งนี้ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple
comparisons) ด้วยวิธี LSD

ตาราง 14 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการตัดสินใจออมเงิน
ผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ระดับ การศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปวช./ ปวส. / อนุปริญญา	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า ปริญญาตรี
		2.45	2.73	2.70	2.78	2.81
•ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	2.45	-	-0.281 (0.063)	-0.243 (0.170)	-0.330 (0.051)	-0.358* (0.019)
•มัธยมศึกษา ตอนต้น	2.73		-	0.038 (0.857)	-0.049 (0.809)	-0.078 (0.681)
•มัธยมศึกษา ตอนปลาย	2.70			-	-0.087 (0.697)	-0.116 (0.584)
•ปวช./ ปวส./ อนุปริญญา	2.78				-	-0.029 (0.888)
•ปริญญาตรี หรือสูงกว่า ปริญญาตรี	2.81					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการ
ตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่า

ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา
ตอนต้นมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้า
ในตลาดและแผงลอยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า

มัธยมศึกษาตอนต้นมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติน้อยกว่าผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีในระดับ 0.358

5.1.5 สมมติฐานข้อที่ 1.5 ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อวันแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติที่แตกต่างกันซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อวันที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อวันที่แตกต่างกัน
ตาราง 15 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อวัน

	รายได้เฉลี่ยต่อวัน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
การตัดสินใจออมเงินผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติ	•ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	2.58	0.055	0.491	0.689
	•1,001 – 2,000 บาท	2.79	0.143		
	•2,001 – 3,000 บาท	2.67	0.333		
	•มากกว่า 3,000 บาท	2.50	0.500		

จากตาราง 15 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อวัน

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมีค่า Sig. เท่ากับ 0.491 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่าผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อวันที่ไม่แตกต่างกัน

5.1.6 สมมติฐานข้อที่ 1.6 ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีจำนวนคนในครอบครัวแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติที่แตกต่างกันซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีจำนวนคนในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

H_a : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีจำนวนคนในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

ตาราง 16 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ จำแนกตามจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู

	จำนวนคนในครอบครัว ที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
การตัดสินใจออมเงินผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติ	• ไม่มี	2.37	0.145	2.856*	0.037
	• 1 – 2 คน	2.77	0.092		
	3 – 4 คน	2.63	0.083		
	• มากกว่า 4 คนขึ้นไป	2.46	0.106		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมีค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐาน (H_a) หมายความว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีจำนวนคนในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันทั้งนี้ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) ด้วยวิธี LSD

ตาราง 17 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

จำนวนคนในครอบครัวที่ต้อง อุปการะเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ไม่มี	1 – 2 คน	3 – 4 คน	มากกว่า 4 คนขึ้นไป
		2.37	2.77	2.63	2.46
•ไม่มี	2.37	-	-0.397* (0.012)	-0.260 (0.100)	-0.083 (0.629)
•1 – 2 คน	2.77		-	0.137 (0.274)	0.314* (0.029)
•3 – 4 คน	2.63			-	0.177 (0.219)
•มากกว่า 4 คนขึ้นไป	2.46				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่า

ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีไม่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 1 – 2 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีไม่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติน้อยกว่าผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีมีจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 1 – 2 คน ในระดับ 0.397 ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 1 – 2 คนมีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมากกว่า 4 คนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีคนใน

ครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยง 1 – 2 คนที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมีโอกาสตัดสินใจผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมากกว่า 4 คนขึ้นไป ในระดับ 0.177

5.1.7 สมมติฐานข้อที่ 1.7 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน ที่ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

H_a : ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

ตาราง 18 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ จำแนกตามการถือครองทรัพย์สิน

การถือครองทรัพย์สิน		$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
การตัดสินใจออมเงินผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติ	• เป็นเจ้าของโดยปลอด ภาระหนี้สินด้านที่อยู่ อาศัยหรือผ่อนชำระ หมดแล้ว	2.65	0.106	0.973	0.405
	• เป็นเจ้าของโดยอยู่ ระหว่างผ่อนชำระหนี้ ด้านที่อยู่อาศัย	2.32	0.160		
	• เช่าอยู่อาศัย	2.60	0.063		
	• อาศัยอยู่กับผู้อื่นโดย ไม่มีค่าใช้จ่าย	2.70	0.217		

จากตาราง 18 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามการถือครองทรัพย์สิน

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติมีค่า Sig. เท่ากับ 0.405 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

5.2 สมมติฐานข้อที่ 2 การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

H_0 : การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

H_a : การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ตาราง 19 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนการเงินกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

การวางแผนการเงิน	การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ		
	R	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
	0.265*	0.000	ต่ำ

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเงินกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติพบว่า

การวางแผนการเงินมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐาน (H_a) หมายความว่า การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.265 แสดงว่า การวางแผนการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีระดับการวางแผนการเงินเพิ่มขึ้น จะมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติเพิ่มขึ้น แต่เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำ

5.3 สมมติฐานข้อที่ 3 การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ และความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 3.1 การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

H_0 : การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

H_a : การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ตาราง 20 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

การประชาสัมพันธ์จาก ภาครัฐ	การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
	0.314*	0.000	ปานกลาง

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติพบว่า

การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐาน (H_a) หมายความว่า การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.314 แสดงว่า การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐเพิ่มขึ้น จะมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติเพิ่มขึ้น โดยเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับปานกลาง

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 3.2 ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

H_0 : ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

H_a : ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ตาราง 21 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ	การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
	0.141	0.056	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตาราง 21 แสดงผลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสะดวกในการเข้าถึงบริการกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติพบว่า

ความสะดวกในการเข้าถึงบริการมีค่า Sig. เท่ากับ 0.056 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0)หมายความว่า ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 22 แสดงสรุปปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลให้มีการออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	มีการตัดสินใจออมผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติ แตกต่างกัน	มีการตัดสินใจออมผ่าน กองทุนการออมแห่งชาติไม่ แตกต่างกัน
1. เพศ		✓
2. อายุ	✓	
3. สถานภาพสมรส	✓	
4. ระดับการศึกษา	✓	
5. รายได้เฉลี่ยต่อวัน		✓
6. จำนวนคนในครอบครัวที่ต้อง อุปการะเลี้ยงดู	✓	
7. การถือครองทรัพย์สิน		✓

ตาราง 23 แสดงสรุปปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่าน
กองทุนการออมแห่งชาติ

ปัจจัยภายใน/ปัจจัยภายนอก	มีความสัมพันธ์ตัดสินใจ ออมผ่านกองทุนการออม แห่งชาติ	ไม่มีความสัมพันธ์ตัดสินใจ ออมผ่านกองทุนการออม แห่งชาติ
1. การวางแผนการเงิน	✓	
2. การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ	✓	
3. ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ		✓

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวัน จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู การถือครองทรัพย์สิน และปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนการเงิน ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ และความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

จุดมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณและการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและความสะดวกในการเข้าถึงบริการ กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ความสำคัญของงานวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้กองทุนการออมแห่งชาตินำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติเพิ่มมากขึ้น
2. เพื่อให้สถาบันการเงินที่มีความสนใจกลุ่มลูกค้าที่เป็นผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย นำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจต่อไป
3. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษางานวิจัยในเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

สมมติฐานงานวิจัย

1. ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวันจำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู และการถือครองทรัพย์สินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

2. การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

3. การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและความสะดวกในการเข้าถึงบริการมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย จำนวน 341 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) จากตลาด 3 แห่ง ได้แก่ ตลาดเทวราช จำนวน 236 คน ตลาดประชานิเวศน์ จำนวน 82 คน และตลาดสิงหา จำนวน 23 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวัน จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูและการถือครองทรัพย์สิน

ปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนการเงิน

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. รวบรวมสาระ และเนื้อหาต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดโอกาสในการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

3. สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วนแบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ การวางแผนการเงินระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงให้ความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย แต่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง 40 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาร์ค (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.8

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้รับการทดสอบคุณภาพแล้ว ไปใช้กลุ่มตัวอย่างที่ตลาดเทวราช ตลาดประชานิเวศน์ และตลาดสิงหา โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วขอเก็บแบบสอบถามทันที

การจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการวางแผนด้านการเงินที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 เกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ มีเกณฑ์การวัดเป็นแบบ Selected Category Scale 5 ระดับ ดังนี้

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 5 เกี่ยวกับการการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

5. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้ t-test และ F-test กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวัน จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูและการถือครองทรัพย์สิน

พบว่า ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และเพศชายจำนวน 115 คิดเป็นร้อยละ 33.7

มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมา มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 อายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 อายุ 21 – 30 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

มีสถานภาพสมรส จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมา มีสถานภาพโสด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และสถานะภาพ ม่าย/หย่าแยก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

มีรายได้เฉลี่ยต่อวัน ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 87.4 รองลงมา มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 รายได้ 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และ รายได้มากกว่า 3,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 1 – 2 คน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมา มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 3 – 4 คน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 คนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูมากกว่า 4 คน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และ ไม่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15

เช่าที่อยู่เพื่ออยู่อาศัย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมาคือเป็นเจ้าของโดย
ปลอดภาระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัยหรือผ่อนชำระหมดแล้ว จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 เป็น
เจ้าของโดยอยู่ระหว่างผ่อนชำระหนี้ด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และ อาศัยอยู่
กับผู้อื่นโดยไม่มีค่าใช้จ่าย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนการเงินของผู้
ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

พบว่าภาพรวมของระดับปฏิบัติการในการวางแผนการเงินพบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่าย
สินค้าในตลาดและแผงลอยมีการวางแผนการเงินอยู่ในระดับน้อยซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 และเมื่อ
พิจารณาตามระดับการปฏิบัติการ พบว่า ข้อคำถามที่มีระดับปฏิบัติการเป็นบางครั้ง เรียงลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านทราบสถานะการเป็นหนี้สินและวางแผนหนี้สินตลอดเวลาและ
ท่านและสมาชิกในครอบครัวร่วมกันวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณให้กับตัวท่านเองและสมาชิก
ในครอบครัว ส่วนข้อคำถามที่มีการปฏิบัติการด้านการวางแผนการเงินอยู่ในระดับปฏิบัติการน้อย
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านมีการวางแผนการออมในปัจจุบันเพื่อวัยเกษียณท่านมี
การแบ่งรายได้เพื่อออกก่อนนำไปใช้จ่ายและ ท่านมีการประเมินรายได้และค่าใช้จ่ายหลังจากการ
เกษียณอายุและข้อคำถามที่มีการปฏิบัติการด้านการวางแผนการเงินอยู่ในระดับไม่ได้ปฏิบัติเลย ก็คือ
ท่านมีการจดบันทึกรายรับรายจ่ายเป็นประจำ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จาก
ภาครัฐ

พบว่า ภาพรวมระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้า
ในตลาดและแผงลอยมีระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐอยู่ในระดับรับรู้เล็กน้อยซึ่งมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 1.95 และเมื่อพิจารณาตามระดับการรับรู้รายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีการรับรู้การ
ประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับรับรู้เล็กน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
จากสื่อต่างๆเกี่ยวกับการออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ท่านรับรู้เกี่ยวกับช่องทางหลักในการ
เข้าถึงบริการของกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
และ ธนาคารกรุงไทย ท่านรับรู้ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆของการเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ
และท่านรับรู้ข้อมูลคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

พบว่า ภาพรวมระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปกติโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และเมื่อพิจารณาตามระดับความคิดเห็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติในระดับค่อนข้างสะดวก ได้แก่ ท่านคิดว่าจะได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติที่ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทย ส่วนข้อคำถามเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติในระดับปกติ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ท่านคิดว่าธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยมีสาขาเพียงพอในการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการ และท่านคิดว่าคิดว่าการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติโดยใช้บัตรประชาชนเพียงอย่างเดียวช่วยให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

พบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีการตัดสินใจอยู่ในระดับมีโอกาสออมค่อนข้างน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อวัน จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู และการถือครองทรัพย์สินที่ต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

พบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุแตกต่างกันมีการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

พบว่า การวางแผนการเงิน ของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติในระดับต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3 การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ และความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

สมมติฐานข้อที่ 3.1 การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

พบว่า การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

พบว่า ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย สามารถสรุปประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และ จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันด้วย พบว่า

อายุ : พบว่าผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี – 60 ปีนั้นมีโอกาสตัดสินใจออมมากกว่าผู้ประกอบการอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปซึ่งอาจเป็นเพราะผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปนั้นสามารถออมผ่านกองทุนการออมได้อีกเพียงแค่ 10 ปีทำให้สามารถออมได้น้อยและผลตอบแทนไม่ดึงดูดใจให้เข้ามาสมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ

สถานภาพสมรส : พบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีสถานภาพโสด มีโอกาสตัดสินใจออมมากกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งอาจตีความได้ว่าผู้ที่มีสถานภาพโสดนั้น ไม่มีบุตรจึงมีตัดสินใจออมได้มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส

ระดับการศึกษา : พบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นมีโอกาสตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติน้อยกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีระดับการปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Y,Lakshmi Malrouu and Jing J,Xiao(1995) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความเพียงพอของรายได้สำหรับวัยเกษียณ และวิเคราะห์การวางแผนการเงินสำหรับการเตรียมเกษียณอายุพบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงนั้นจะมีการวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณที่สูงกว่าด้วยเช่นกัน

จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู : พบว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่ไม่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะนั้นมีโอกาสตัดสินใจอมน้อยกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 1 – 2 คน ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ที่ไม่มียุตรนั้นไม่ต้องมีการเลี้ยงดูบุตรหลานในอนาคตจึงทำให้มีโอกาสการตัดสินใจอมนลดน้อยลง แต่อย่างไรก็ตามผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู 1 – 2 คนมีโอกาสออมมากกว่าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยที่มีคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูกว่า 4 คน ซึ่งตรงกับ งานวิจัยของ ชาติชาย สภาวรรณ และ ชไมพร กาญจนกิจสกุล (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเตรียมความพร้อมด้านการออมเพื่อวัยสูงอายุของผู้สูงอายุไทย พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่ผู้ที่มีบุตรน้อยกว่ามีโอกาสเตรียมความพร้อมด้านการออมเพื่อวัยสูงอายุมากกว่าผู้ที่มีบุตรมากกว่าและงานวิจัยของ สุภาภรณ์ คำเรืองฤทธิ์ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อวัยสูงอายุของประชากรไทย พบว่า ประชากรไทยที่มีอายุ 50-59 ปี ที่มีบุตรมากกว่าจะมีแนวโน้มในการเตรียมความพร้อมด้านการเงินน้อยกว่าผู้ที่มีบุตรน้อยกว่า

2. การวางแผนการเงินของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่าถ้าประกอบอาชีพค้าขายในตลาดและแผงลอยมีระดับการวางแผนการเงินที่เพิ่มขึ้นจะทำให้มีโอกาสตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติที่เพิ่มขึ้นซึ่งตรงกับงานวิจัยของณภัชศา ธาราชีวิน และ ธงชัย ศรีวรรณนะ (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณพบว่าความรู้ความ

เข้าใจทางการเงินและทัศนคติเกี่ยวกับการออมส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณ

3. การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย พบว่าถ้าผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย มีระดับการรับรู้การประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นจะทำให้มีโอกาสตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติที่เพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Pius Jacita Mwongeli (2015) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสมัครเป็นสมาชิกการออมภาคสมัครใจ (บำนาญ) เพื่อยามเกษียณอายุของลูกจ้างภาครัฐในเมืองคิตุย (Kitui) ประเทศเคนยา พบว่า ตัวแปรด้านการรณรงค์และนโยบายจากภาครัฐส่งผลอย่างมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกโดยพบว่าเมื่อรัฐบาลจัดการรณรงค์ที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ประชาชนรับรู้แล้วจะทำให้ประชาชนตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

1. ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นและพบว่ามีโอกาสตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติในระดับมีค่อนข้างน้อย ซึ่งอาจเกิดจากการวางแผนการเงินในระดับต่ำ เพราะฉะนั้นภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินและความสำคัญของการออมเพื่อวัยเกษียณแก่ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย

2. ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย มีการรับรู้การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐค่อนข้างน้อยซึ่งส่งผลให้มีการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติในระดับมีโอกาสออมค่อนข้างน้อย ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น เพื่อที่จะเป็นการกระจายข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ ให้กลุ่มผู้ประกอบอาชีพค้าขายในตลาดและแผงลอยได้ทราบถึงข้อดีในการเป็นสมาชิกรวมถึงส่งเสริมการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

3. ในส่วนของความสะดวกในการเข้าถึงบริการนั้น ถึงแม้ว่าธนาคารที่จะสามารถให้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติจะมีสาขามาก หรือมีความพร้อมที่จะให้บริการก็ตาม แต่ผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย นั้นไม่สามารถเข้าไปใช้บริการได้ในเวลาทำการ

เพราะฉะนั้นธนาคารควรมีการปฏิบัติการเชิงรุก ในการเข้าไปให้บริการถึงชุมชนเพื่อที่จะได้เป็นการ
อำนวยความสะดวกและส่งเสริมการออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผู้ประกอบการอาชีพอิสระในกลุ่มอาชีพอื่น เช่น เกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ
รับจ้าง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติว่าเป็นไปใน
แนวทางเดียวกับ กลุ่มผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอยหรือไม่
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้
ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย เช่น ภาระหนี้สิน วิธีการออมในปัจจุบัน และอาจมี
การแบ่งกลุ่มตัวอย่างตาม ตลาดอื่นๆที่ไม่ใช่ตลาดในความดูแลของรัฐบาล เช่น ผู้ประกอบการ
จำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ในตลาดเอกชน หรือผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดและ
แผงลอยในห้างสรรพสินค้า เป็นต้น
3. ควรทำการแจกแจงปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อวันให้ครอบคลุมผู้ที่มีรายได้ต่ำ เช่น อาจ
เริ่มต้นเท่ากับค่าแรงขั้นต่ำในภาคแรงงานที่ 300 บาท

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการคลัง. (2558). กองทุนการออมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.nsf.or.th/index.php>.
- กระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย. (2558). ผู้สูงอายุในประเทศไทย : แนวโน้ม คุณลักษณะ และ ปัญหา. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2558, จาก <http://hp.anamai.moph.go.th/soongwai/statics/about/soongwai/topic004.php>.
- กิจติพร สิริพิพันธุ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ถ่ายเอกสาร.
- กองทุนสำรองเลี้ยงชีพไทย. (2553). การออมเพื่อเกษียณ. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2558, จาก http://www.thaipvd.com/content_th.php?content_id=00037
- สำนักงานกองทุนการออมแห่งชาติ. (2557). สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.nsf.or.th/index.php>
- คอลัมน์ เศรษฐกิจ. (2558). คนแห่สมัครกองทุนการออมฯ ทะลุ 3 แสนราย ยอดเงิน 281 ล้าน. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.thairath.co.th/content/528683>.
- จุฑารัตน์ โสดาศรี. (2555). การประชาสัมพันธ์งานของรัฐบาล เพิ่มความเข้าใจนโยบายการดำเนินงานในการบริหารประเทศ. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2559, จาก http://www.prd.go.th/ewt_dl_link.php?nid=75525&filename=expert
- ฉัตรชัย สิริเทวัญกุล. (2557). การจัดสรรการลงทุนเพื่อวัยเกษียณ. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2558, จาก https://www.bot.or.th/Thai/Segmentation/Student/setthatat/DocLib_Settha_Paper_2557/M_present_prize4_2557.pdf.
- ชาติชาย สภาวรรณ และ ชไมพรกาญจน์ จงกิจสกุล. (2555). รายงานการประชุมวิชาการ ประชากรศาสตร์แห่งชาติ. ในรายงานการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2554, โรงแรม เดอะทวิน ทาวเวอร์, กรุงเทพมหานคร.
- ณัชชา ธาราชีวิน และ ธงชัย ศรีวรรณะ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณ. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://cmmba.bus.ku.ac.th/files/25570699.pdf>.
- ณัฐธัญพร วิไลวงษ์. (2556). การวางแผนการเงินส่วนบุคคล. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558, จาก https://wiki.stjohn.ac.th/groups/poly_basiscourse/wiki/ae691/_1_.html.

- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2552). *ความสามารถในการออมของครัวเรือนไทยและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ*. คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บรรลุ ศิริพานิช. (2553). *คู่มือผู้สูงอายุฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- ปพิชญา บุญศรี. (2555). *พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่*. คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา ชูเลิศ. (2551). *รายงานประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2551*. ในรายงานการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2551. โรงแรม เดอะทวิน ทาวเวอร์. กรุงเทพมหานคร.
- ปฐกษา แจ่มจำรัส. (2550). *การจัดการช่องทางการจัดจำหน่ายและการกระจายสินค้า*. สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <http://www.stech.ac.th/blogs/0398/wp-content/uploads/2010/07/1-INTRODUCTION1.pptx>
- มูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง. (2556). *การให้ความรู้การบริหารเงินแก่ประชาชน*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558, จาก www.fpri.or.th/wp/?p=306#. VignELghDIU.
- วรพจน์ บุษราคัมวดี. (2558). *การตัดสินใจ*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://fms.vru.ac.th/research/vorapot.html>.
- วรากรณ์ สามโกเศศ. (2549). *GDP ไม่ได้วัดความสุข*. มติชนรายวัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน.
- วิพรรณ ประจวบเหมาะ. (2553). *ภาพรวมประชากรสูงอายุในประเทศไทย*. การทบทวนและสังเคราะห์องค์ความรู้ผู้สูงอายุไทย. ช. ว. และคณะ. กรุงเทพมหานคร: ที คิว พี.
- _____. (2554). *100 ปีปรีดีเปรม*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ. (2557). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การออมอย่างมีวินัยและหลักธรรมะในการลงทุน*. โครงการนักลงทุนรุ่นใหม่เพื่อสังคม รุ่นที่ 23 ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์สังเวียน อินทรวิชัย ชั้น 3 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร.
- สมคิด บางโม. (2548). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์.
- สฤณี อาชวานันทกุล. (2556). *ความรู้เรื่องทางการเงิน (financial literacy) (1): หลักสากลและวิธี*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://thaipublica.org/2013/06/financial-literacy-1>
- สำนักงานเศรษฐกิจและการคลัง. (2558). *สถานการณ์การออม การลงทุนและช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน ประจำปี 2558*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article196.pdf>

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). *การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2557*. กรุงเทพมหานคร: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น.
- สำนักงานตลาด. (2558). *ตลาดในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://www.bangkokmarket.go.th/pages/10/12>
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขใจ น้ำผุด. (2543). *การเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพพตา ปิยะเกตุ. (2539). *การเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาภรณ์ คำเรืองฤทธิ์. (2556). *การเตรียมความพร้อมเพื่อสูงอายุของประชากรไทย*. วารสารประชากรศาสตร์.
- _____. (2557). *ทบทวนเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยสูงอายุของประชากรไทย*. ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยพร จันทร์เจริญ และ กุศล สุนทรธาดา. (2555). *การออมของแรงงานในระบบและนอกระบบในประชากรวัยก่อนสูงอายุและวัยสูงอายุ*. ในรายงานการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2554. โรงแรมทวิน ทาวเวอร์. กรุงเทพมหานคร.
- สุปรีย์ สุวรรณบุรณ์. (2550). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/index.html>
- สุวัฒนา ศรีภิรมย์ และคณะ. (2551). *การสร้างระบบการออมเพื่อการชราภาพสำหรับแรงงานนอกระบบ*. กระทรวงการคลัง. สำนักเศรษฐกิจการคลัง.
- ไสว ชัยบุญเรือง. (2555). *คุณภาพการให้บริการผู้ใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด*. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- Andreas Lehnert. (2004). *Housing. Consumption and Credit Constraints*. Federal Reserve Board Working Paper.
- EmilyS,Andrews. (1992). *The Growth and Distribution of 401(k) Plans*. Trends in Pensions. J. T. a. D. Beller. Washington D.C. U.S. Department of Labor.
- Jane Schuchardt, et al. (2007). *Personal Finance: An interdisciplinary profession*. Journal of Financial Counseling and Planning.
- Michael Hurd and Susann Rohwedder. (2005). *Changes in Consumption and Activities at Retirement*. DNB Working Paper.

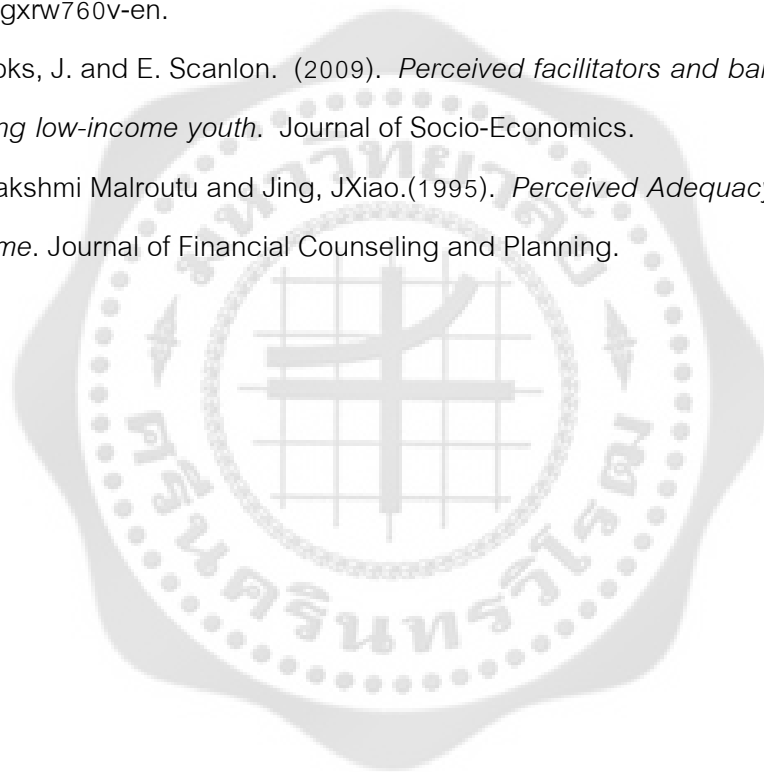
Pius jacita mwongeli. (2015). *Employment-related factors influencing membership to voluntary pension schemes among national government civil servants in kitui county*. Business and Entrepreneurship. Master of Business Administration. South Eastern Kenya University

RobertT,Kiyosaki. *พ่อรวยสอนลูก: Rich kid smart kid*. แปลโดย นวพล นราไพบุลย์ (2556). กรุงเทพมหานคร: ซีอีดูเคชั่น.

Sue Lewis and Flore-Anne Messy. (2012). *Financial Education, Savings and Investments: An overview*. Retrieved November 3, 2015, from <http://dx.doi.org/10.1787/5k94gxrw760v-en>.

Wheeler-Brooks, J. and E. Scanlon. (2009). *Perceived facilitators and barriers to saving among low-income youth*. Journal of Socio-Economics.

Malrou Y,Lakshmi Malrou and Jing, JXiao.(1995). *Perceived Adequacy of Retirement Income*. Journal of Financial Counseling and Planning.

แบบสอบถาม

เรื่อง การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง :แบบสอบถามชุดนี้จัดทำเพื่อประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าในตลาดและแผงลอย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ตอน

คำแนะนำ กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านเลือกกว่าเหมาะสมหรือตรงกับความคิดมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ ชาย
 ☐ หญิง
2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี
☐ 31 – 40 ปี
☐ 51 – 60 ปี

☐ 21 – 30 ปี
☐ 41 – 50 ปี
☐ มากกว่า 60 ปี
3. สถานภาพ

☐ โสด
☐ สมรส
☐ ม่าย/หย่า/แยก
4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย
☐ ปวช./ ปวส. / อนุปริญญา
☐ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้เฉลี่ยต่อวัน
- ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท
 - ☐ 1,001– 2,000 บาท
 - ☐ 2,001– 3,000 บาท
 - ☐ มากกว่า 3,000 บาท

6. จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู

- ☐ ไม่มี
- ☐ 1 – 2 คน
- ☐ 3 – 4 คน
- ☐ มากกว่า 4 คนขึ้นไป

7. ความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

- ☐ เป็นเจ้าของโดยปลอดภาระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัยหรือผ่อนชำระหมดแล้ว
- ☐ เป็นเจ้าของโดยอยู่ระหว่างผ่อนชำระหนี้สินด้านที่อยู่อาศัย
- ☐ เช่าอยู่อาศัย
- ☐ อาศัยอยู่กับผู้อื่นโดยไม่มีค่าใช้จ่าย
- ☐ อื่นๆโปรดระบุ(.....)

ตอนที่ 2 การวางแผนการเงิน

การวางแผนการเงิน	ระดับปฏิบัติการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.ท่านมีการแบ่งรายได้เพื่อออมก่อนนำไปใช้จ่าย					
9.ท่านมีการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายเป็นประจำ					
10.ท่านทราบสถานะการเป็นหนี้สินและวางแผนหนี้สินตลอดเวลา					
11.ท่านมีการประเมินรายได้และค่าใช้จ่ายหลังจากการเกษียณอายุ					
12.ท่านมีการวางแผนการออมในปัจจุบันเพื่อวัยเกษียณ					
13.ท่านและสมาชิกในครอบครัวร่วมกันวางแผนด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณให้กับตัวท่านเองและสมาชิกในครอบครัว					

ตอนที่ 3 การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ

การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14.ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆเกี่ยวกับการออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ					
15.ท่านรับรู้ข้อมูลคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ					
16.ท่านรับรู้ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆของการเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ					
17.ท่านรับรู้เกี่ยวกับช่องทางหลักในการเข้าถึงบริการของกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และ ธนาคารกรุงไทย					

ตอนที่ 4 ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ

ความสะดวกในการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับ กองทุนการออมแห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. ท่านคิดว่าธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยมีสาขาเพียงพอในการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการ					
19. ท่านคิดว่าจะได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติที่ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทย					
20. ท่านคิดว่าคิดว่าการใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติโดยใช้บัตรประชาชนเพียงอย่างเดียวช่วยให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการ					

ตอนที่ 5 การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติแห่งชาติ

การตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. ท่านคิดว่าในอนาคตมีโอกาสตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. ดร.ปิยดา สมบัติวัฒนา	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย วัชรการณณ์ ด้านกุล
วันเดือนปีเกิด	17 ธันวาคม 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	537 ลาดพร้าว 101 แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กทม. 10310
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	วิศวกร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท อี เอส พี เอเซียเนชั่นเตอร์ จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ปริญญาตรี (วิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาเครื่องกล) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2559	ปริญญาโท (บริหารกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ